

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

8. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

26. ÚNORA 2017

Z obsahu:

**Naděje je zdrojem vzájemné
útěchy a pokoje**

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 8. února 2017

- strana 2 -

**Blahoslavený P. Daniel
Brottier (1876-1936)**

Dom Antoine-Marie

- strana 4 -

Výzva k modlitbě a postu

Mons. Nicolas Brouwet,
biskup z Tarbes a Lurd

- strana 6 -

Výchova k modlitbě (5)

P. Dominik Wider OCD

- strana 7 -

**Dopis příteli o vedení
domácnosti**

Sv. Jan z Avily

- strana 10 -

**Fatima - místo
milosrdenství**

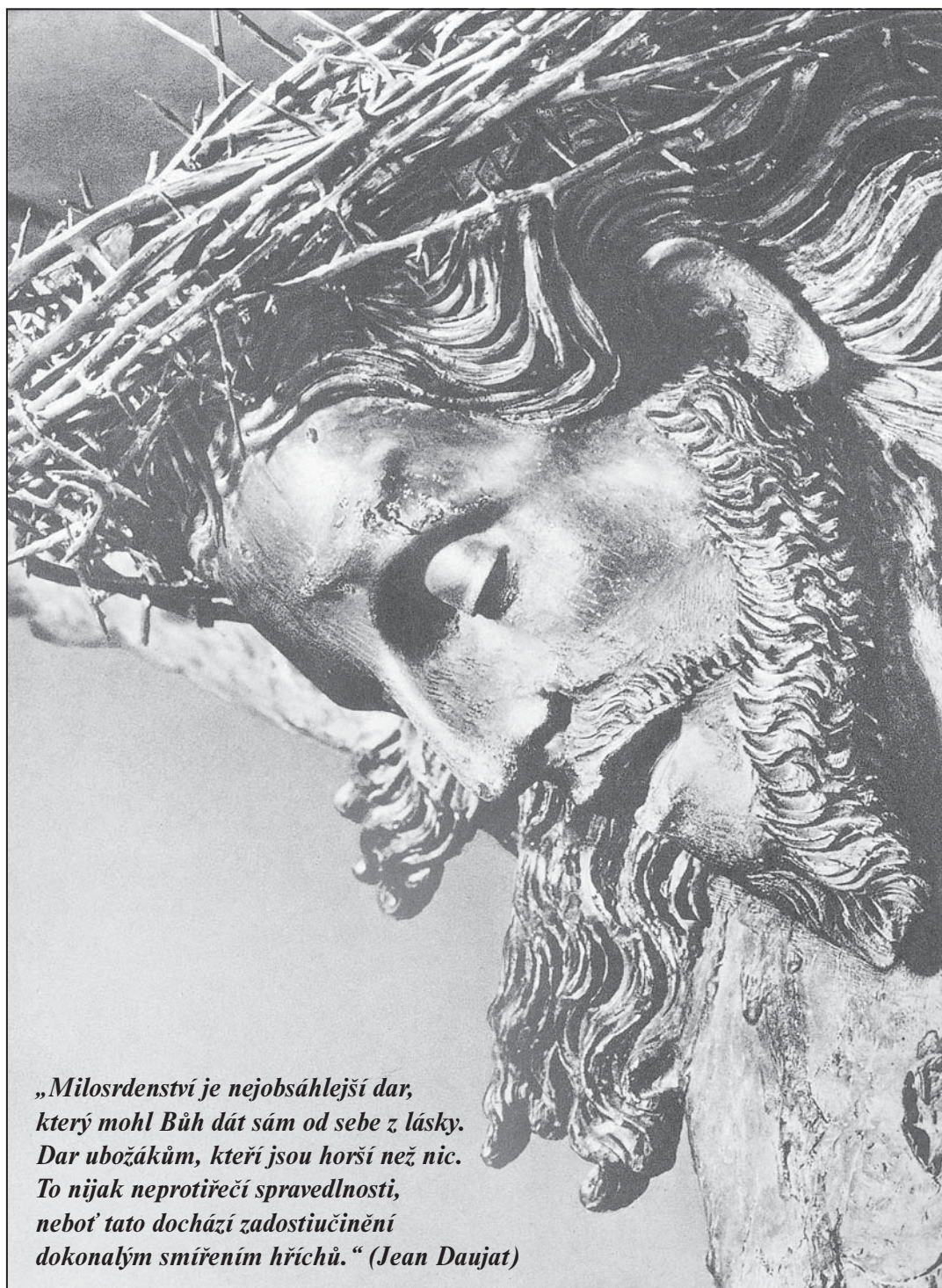
Angélique a Bernard
Balaynovi

- strana 11 -

Zákon lásky Ježíšovy

P. François Zannini

- strana 13 -

*„Milosrdenství je nejobsáhlejší dar,
který mohl Bůh dát sám od sebe z lásky.
Dar ubožákům, kteří jsou horší než nic.
To nijak neprotiřečí spravedlnosti,
neboť tato dochází zadostiučinění
dokonalým smířením hříchů.“ (Jean Daujat)*

Naděje je zdrojem vzájemné útěchy a pokoje (1 Sol 5,12-22)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 8. 2. 2017, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Minulou středu jsme viděli, jak svatý Pavel v prvním listě Soluňanům vybízí k uchování naděje ve vzkříšení (srov. 5,4-11) krásným výrazem: „budeme s Pánem navždycky“ (4,17). V tomtéž kontextu apoštol ukazuje, že *křesťanská naděje* nemá pouze osobní, individuální rozměr, nýbrž také *komunitní, církevní*. Všichni doufáme, všichni máme naději, i jako obec.

Proto zahrnuje Pavel do svého pohledu ihned všechny složky křesťanské obce a žádá, aby se za sebe navzájem modlily, byly si vzájemně oporou a vzájemně si

pomáhaly, avšak nejenom v různých potřebách každodenního života, nýbrž vzájemnou pomocí *k naději*, tedy podporou v naději. Nikoli náhodou začíná zmínkou o *těch, kterým byla svěřena odpovědnost a pastorační vedení*. Ti jsou jako první povoláni k tomu, aby živili naději, a to nikoli proto, že by byli lepší než druzí, nýbrž v síle božského poslání, které zcela přesahuje jejich síly. Z tohoto důvodu nejvíce potřebují respekt, porozumění a shovívavou podporu všech.

Potom je pozornost kladena na *bratry, kterým nejvíce hrozí, že ztratí naději* a upadnou do zoufalství. Stále máme

zprávy o lidech, kteří upadají od zoufalství a dopouštějí se špatností. Zoufalství je přivádí k mnoha špatnostem. Týká se to malomyslných, slabých, těch, kdo jsou zrceni tíhou života i svými vinami a už se nedokážou pozvednout. V těchto případech je zapotřebí, aby byla blízkost a vřelost církve ještě intenzivnější a laskavější. Musí přijmout vznešenou formu soucitu, což neznamená mít soustrast. Soucítit znamená trpět spolu s druhým, cítit bolest s druhým, sblížit se s trpícím, a to slovem či pohlazením, které vychází ze srdce. Toto je soucit s tím, kdo potřebuje

Pokračování na str. 12

Zákon Boží lásky je jedinou cestou osvobození každého člověka – především však z moci hříchu a veškerého zla, které se lidského života dotýká. Tento zákon má dva hlavní pilíře – lásku Boha k člověku a člověka k Bohu, a pak lásku člověka k bližnímu jako sama k sobě – čili dvě přikázání lásky. Jednotlivé aspekty a praktické dopady zákona Boží lásky jsou tak rozmanité, že bychom o nich mohli psát donekonečna. Přesto se podívejme aspoň na jeden aspekt: Láska nás vybízí zachovat důstojnost milovaného. Tak se i Ježíš z lásky ke svému Otci spravedlivě rozhněval na penězoměnce v chrámu. (str. 13) Máme se tedy hněvat i my na každého, kdo ubližuje mně, mé rodině, mým blízkým? To zajisté ne, pro nás platí na prvním místě odpuštění našemu trýzniteli – čili láska k bližnímu. Je snadné, přirozeně lidské se rozhněvat na toho, kdo mi ubližuje, ale pak nedávám skrze sebe průchod Božímu milosrdenství, Boží lásce. Hněv není dobrý rádce, a ještě horší je pán.

Tak i svatý Jan z Avily nabádá svého přítele, aby nejednal v hněvu vůči osobě, která mu působí trápení. (str. 10) Ano, existuje spravedlivý hněv, ale ten má právě jeden velmi podstatný znak: Netouží po trestu pro druhého člověka a neztrácí lásku k bližnímu, stále touží po jeho dobru. Někdy je nutný i trest, ale právě

Editorial

proto, aby onen potrestaný pocítil a uvědomil si závažnost svého prohřešku, který v konečném důsledku je proti lásce k němu samému. Lépe je však vyvarovat se jakéhokoliv hněvu a ponechat Bohu, aby On, který zkoumá hlubiny lidských srdcí, milosrdně působil právě skrze naši bliženskou lásku. Ovšem, jde-li o věc Boží, pak je třeba ji hájit nekompromisně jako Ježíš – s nenávistí vůči hříchu, ale s láskou k hříšníkovi, který musí přijmout i příslušný lidský trest za viny, jichž se dopustil.

Přijmout trest je znamením toho, že se viník chce vydat na cestu návratu k Bohu. Jak můžeme rozjímat o poslání fatimských zjevení Panny Marie a Nejsvětější Trojice, rozvíjí se v nich celá duchovní strategie, jak hříšníky přesvědčit k obrácení. (str. 11-12) Modlitba, oběti, svátosti... Milosrdenství Boží je nekonečné, ale Boží spravedlnost je věčná: Tam, kde schází vůle k přijetí Božích milostí, vítězí satan a ke zvratu tohoto stavu je pak zapotřebí o to větších obětí, modliteb, postu... A ne pro každého člověka lze vyprosit aspoň milost obrácení v posledních chvílích života. Peklo není prázdné – víme z mnoha zjevení světcům...

Modlitba spravedlivého zmůže mnoho, ale mnohem účinnější je modlitba spojená s postem, který naši modlitbu zdokonaluje. (str. 6-7) Jen si zkusme na začátku postní doby vzpomenout na to, jak se mnohé věci v našem životě rozuzlily a naše duchovní okolí se stalo příznivějším, když jsem se modlil, a což teprve, když jsme svoji modlitbu spojili s postem! Chceme-li pomoci tomuto světu vybědnout z duchovního marasmu, v němž se nachází, pak se podle svých možností bez postu a obětí neobejdeme. Fatimské výročí je v tomto ohledu pro nás výzvou, abychom nepřeslechli hlas volajícího na poušti: „Připravte cestu Pánu!“ Neposkrvněná nás povede... A můžeme prosit o pomoc a přímluvu i bl. Daniela Brottiera (str. 4-5), který se vždy stavěl proti bludům modernismu. Kéž se nejen nám, ale všem lidem vryjí do srdce jeho slova: „Kdo jsme my, abychom se hádali s Bohem? Neměli bychom se pokorně podrobit, když Bůh něco zjevil?“ Kéž zákon Boží lásky osvítl a otevře srdce všech lidí, aby přijali Boží milosrdenství, jež se nabízí všem bez rozdílu. Proseme ze všech sil, ať se i největší nepřátelé Trojjediného Boha a Neposkrvněné zařadí k zástupům těch, kdo jsou vyvolení, a ne jen povolání! To je vítězství, které bylo zaslíbeno již prvním lidem v ráji...

Daniel Dehner

Božský Mistr pokračuje na hoře Blahoslavenství ve vyhlašování programu svého království. Neměl bys scházet mezi jeho posluchači. Jeho slova nejsou žádné nadnesené sliby, jak tomu bývá u nastupujících pozemských vládců. Nemluví o tom, co snad jednou bude, nýbrž o tom, co už nyní konkrétně existuje. U něho máš zajištěno to, co ti žádný vladař ani státník nemůže slíbit: že nebudeš v jeho království ztracený v nepřehledném zástupu jeho poddaných, ale budeš předmětem zvláštní, zcela osobní péče vševědoucího a všemohoucího Krále. Soustřeď se proto na jeho slovo, aby ti neuniklo nic důležitého.

Začíná důležitou radou, která je také vážným varováním: *Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům, neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat. K jednomu se přidá a druhým pohrdne.* Takové je naše srdce. Jestliže najde velké zalíbení v jednom, pro druhého už v něm nezbude místa. Jako příklad nepravého boha, který především aspiruje na to, aby si zcela podrobil tvé srdce, je **mamon**. Je to stupňující se a zotročující dychtění po majetku. Ale není to jediná modla, které lidé stavi své oltáře, aby se jim klaněli, *přilnuli k nim* a aby pak pohrdli Tím, který je jediný původce a dárce všeho dobrého.

Nevidíš to názorně na většině lidí, kteří tě dnes obklopují? Protože přilnuli k mamonu, pohrdli svým dobrým a starostlivým Otcem. Zdá se jim, že pro ně není nic důležitějšího než si dělat starosti, co budou jíst a jak se budou odívat. Budují si chrámy Mamonu a v nich se klanějí svým modlám a sobě samým. Aby vyhověli svým bohům, jednají nešetrně a bezohledně i s jediným světem, který jim svěřil nebeský Otec, aby ho spravovali k dobru a blahu všech. To je onen způsob, jakým se chovají **pohané**. Zaměnili řád věcí. *Jídlo je jim dražší než život, oděv vzácnější než tělo.* Proto tak úzkostlivě pečují a hromadí statky, které jim však místo radosti působí stále větší starosti.

Ale Bůh tě nestvořil pro starosti a úzkosti, ale pro štěstí a radost. Jestliže se postaral o trávu a o vrabce, postaral se i o tebe. Jen se rozhlédni po stvořeném světě, který ti Pán představuje. Existuje již miliardy let, je plodem úžasného řádu a obdivuhodné rovnováhy, tedy *spravedlnosti*, v níž se každému dostává toho, co

Důvěra v Otcovu péči

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Nedělejte si starosti o zítřek.

ke své existenci potřebuje, takže nikdo nepotřebuje nic hromadit na úkor druhého.

Člověk je zde na zemi jediný tvor, který je schopen poznávat a ocenit tuto moudrost a dobrotivost Stvořitele. Starostlivá péče milující matky o dítě a její dojemná obětavost je jen slabým odleskem péče, s jakou nebeský Otec pečuje o každé své dítě. Co je bláhovějšího a tragičtějšího než pohrdnout takovým Otcem?

Tvé starosti mají mít úplně jiný cíl: máš hledat pro sebe i pro druhé jeho království a jeho spravedlnost. Co tedy znamená hledat jeho království? To znamená poznávat jeho moudrý řád, který jako dobrý Otec vložil do svého díla i do tvého srdce, abys tento řád obdivoval, aby tě naplňoval úctou k jeho Původci a tato úcta aby ti působila radost a potěšení, že můžeš jeho řád ocenit a přijímat nikoli z donucení a nezbytnosti, ale z hlubokého přesvědčení a vděčné lásky, a abys také poznával a obdivoval místo, které ve svém díle a ve svém království podle své nejvyšší moudrosti a nejvyšší lásky přisoudil tobě.

Rady a přikázání, která slyšíš z Ježíšových úst, jsou plodem stejné moudrosti, jaká od počátku spravuje celé tobě známé i neznámé stvoření. Chce ti jimi dát podíl na svém božském kralování. Není pro tebe největší ctí, když tě Král pozvedá z postavení pouhého tvora do role uvědomělého a svobodného *služebníka a správce*?

Není to důsledek Boží necitelnosti a nezájmu o člověka, že je tolik bídy a nouze mezi lidmi. Je to důsledek toho, že je příliš mnoho těch, kteří začali jednat jako **pohané**, myslí jen na sebe a přestali hledat *spravedlnost*. Propast mezi světem bohatých a chudých nevytvořil Bůh, ale sám člověk. Pohrdl moudrým řádem, který mu stanovil Bůh, a začal se spoléhat na sebe, na své sebestředné a sobecké sklony.

Je *spravedlivé*, aby ses úzkostlivě staral, *co budeš zítra jíst a čím se budeš odívat*, a shromažďoval jen pro sebe, když už **dnes** je kolem tebe tolik nahých, kte-

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 49,14-15

Sión říká: „Hospodin mě opustil, Pán na mě zapomněl.“

Copak může zapomenout žena na své nemluvně, není jí líto plodu vlastního těla? I kdyby ona zapomněla, já přece na tebe nezapomenu!

2. čtení – 1 Kor 4,1-5

Ať se každý na nás dívá jako na Kristovy služebníky a správce Božích tajemství. A když tedy někdo něco spravuje, požaduje se ovšem od něho, aby na něj bylo spolehnutí.

Mně na tom pramálo záleží, abych byl posuzován od vás nebo od nějakého jiného lidského soudu. Ale ani já sám sebe neposuzuji. Moje svědomí mně sice nic nevyčítá, ale tím ještě nejsem ospravedlněn. Úsudek o mně patří Pánu.

Proto nic nesudte předčasně, než přijde Pán. On také vynese na světlo věci, které jsou dosud ukryty v temnotách, a učíni, že bude zřejmé, jaké měl kdo úmysly. A teprve tehdy může každý dostat od Boha chválu.

Evangelium – Mt 6,24-34

Ježíš řekl svým učedníkům: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat a druhého milovat, nebo se bude prvního držet a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“

Proto vám říkám: Nedělejte si starosti o svůj život, co budete jíst (nebo co budete pít), ani o své tělo, do čeho se budete oblékat. Což není život víc než jídlo a tělo víc než šaty? Podívejte se na ptáky: Nesejí ani nežnou ani neshromažďují

Dokončení na str. 5

ří umírají hlady? Napodobíš-li svou velkoušnou štedrosti svého nebeského Otce, jak bys mohl pochybovat o tom, že On bude k tobě mnohem štedřejší než ty k bližním? Jestliže jsi dostal život, aniž jsi o něj prosil, jak by ti nedal to, co k životu potřebuješ?

Prosíme tě, Pane, dej, ať svět uzná tvůj řád a dojde pokoje.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Vstupní modlitba

Blahoslavený P. Daniel Brottier (1876–1936)

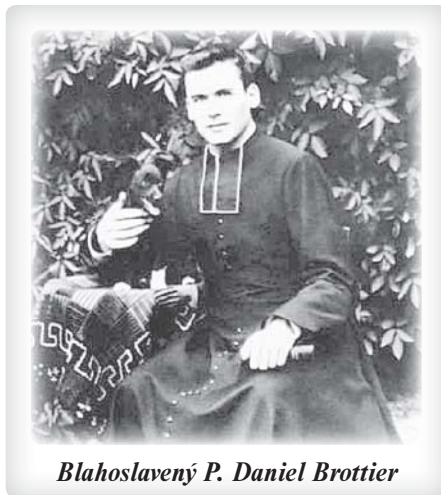
Daniel Brottier se narodil 7. září 1876 jako druhé dítě v prosté, hluboce věřící rodině v La Ferté-Saint-Cyr u Orléansu. Měl bystrý rozum, správný úsudek a milující srdce, ale byl také svévolný, rozpustilý kluk, který se nevyhýbal žádnému sváru na ulici. V pěti letech sdělil své matce, že bude papežem. „To se budeš muset nejprve stát knězem,“ odpověděla. „Pak se stanu také knězem!“

Ve škole patřil Daniel k nejlepším ve třídě. V roce 1887 přijal v 11 letech první svatě přijímání. Toto první osobní setkání s Ježíšem se mu vstřípilo do vědomí a potvrdilo jeho rozhodnutí stát se knězem. „Nebe je dnem prvního svatého přijímání, který nikdy neskončí!“ napsal si jednou později. V říjnu téhož roku přišel chlapec na biskupskou školu v Blois, kde byl velmi oblíben pro svoji veselost a činnost, ale také kvůli své mariánské zbožnosti. Už tenkrát pomýšlel na to, že se stane misionářem. V roce 1892 směl při přestupu do kněžského semináře obléci sutanu. I když často trpěl silnými bolestmi hlavy, nenechal se zvíkat a pokračoval ve studiu. Po svém kněžském svěcení dne 22. října 1899 byl poslán na Collège v Pontlevoy. „Vy jste rozený vychovatel,“ řekl jeho biskup. Abbé Brottier vycházel s mládeží velmi dobře. Ale jeho povolání misionáře mu nedalo pokoje.

Na radu svého zpovědníka se ucházel v roce 1901 o přijetí do misijní společnosti Ducha Svatého, která působila především v černé Africe. „Mohu sotva očekávat, že bych svůj život a svoji krev vydal za šíření dobré zprávy...,“ napsal. Jeho povolání vzbudilo mnoho odporu. U jeho biskupa, který nechtěl ztratit oblíbeného kněze, ale také u jeho rodiny.

Daniel byl v roce 1902 přijat do noviciátu. Po své profesi obdržel místo svého působení: k jeho zklamání to nebylo místo v buši, nýbrž farnost Saint-Louis v Senegal. Rychle si tam zvykl na klima a na obyvatele. Na žádost vedoucího faráře P. Jalaberta se měl P. Brottier věnovat ochraně mládeže. V roce 1911 utrpěl P. Brottier zranění kolena a hlavy, byl několik měsíců odkázán na péči jiných a jeho bolesti hlavy se staly do té míry nesnesitelnými, že lékaři radili k návratu do Fran-

cie. Nikdy už nespatriil Afriku, ale až do smrti sbíral na prosbu svého někdejšího faráře Msgre Jalaberta, který se stal biskupem v Dakaru, dary pro postavení katedrály v Dakaru.

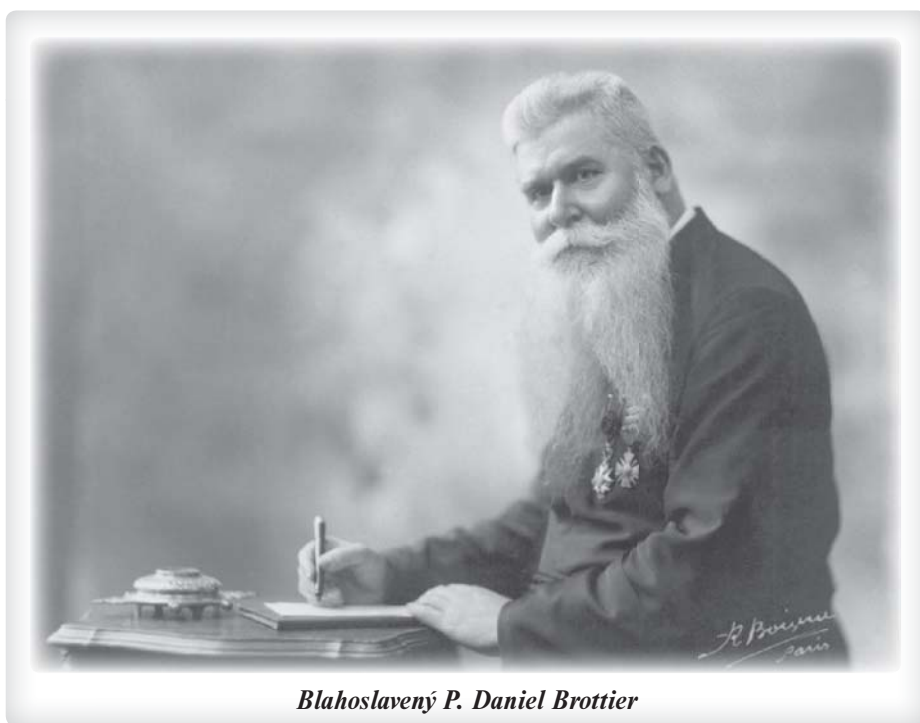
Blahoslavený P. Daniel Brottier

Dne 2. srpna 1914 Německo vyhlásilo válku Francii. P. Brottier se dobrovolně přihlásil do služby duchovní správy v armádě a stal se příkladným vojenským kaplanem. Ve čtyřech válečných letech byl stále v nejpřednějších liniích fronty a pomáhal tam francouzským i německým zraněným a umírajícím. Vedle toho vedl čilou korespondenci a staral se tímto způsobem o válečné vdovy a mat-

ky, které ztratily své syny. V době svého volna rád hrál karty s důstojníky a vojáky, protože v tom viděl cestu, jak zasáhnout lidi v jejich srdci a duši. O Velikonočních roku 1915 se mu podařilo přivést ke zpovědi celou rotu – důstojníky i vojáky.

V předvečer jedné ofenzivy už předem odsouzené k nezdaru se vydal na vlastní pěst na velitelský štáb, přesvědčil důstojníky o bezvýhodnosti toho úmyslu a zachránil tak stovky lidských životů. Jeho postoj byl velkou oporou pro morálku vojáků. „A přesto mám také strach jako všichni ostatní!“ Protože byl očividně pod zvláštní ochranou nebe – stokrát mohl zahynout – nazývali ho „dítětem štěstěny mezi duchovními“. Vrátil se z války s mnoha vyznamenáními. Biskup Jalabert později prohlásil, že má jeho fotografii zastrčenou ve dvakrát zarámovaném obraze sestry Terezie od Dítěte Ježíše a na ní napsáno: „Ochraňuj mého P. Brottiera, potřebuji ho!“ Kněz sám uctíval svoji ochránkyni se zvláštní vroucností. „Jestliže bude blahoslavena, slíbují, že ji nechám postavit krásnou kapli,“ prohlásil s vděčností.

V roce 1923 byl P. Brottier povolán do Paříže jako vedoucí organizace pečující o sirotky *Oeuvre d'Auteuil*. Dílo založené v roce 1866 původně každé čtyři měsíce sbíralo novou skupinu dětí z ulice a při-

Blahoslavený P. Daniel Brottier

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

pravovalo je k prvnímu svatému přijímání. Postupně se jeho humanitární snahy rozšiřovaly až do přípravy sirotků na povolání. Dva dny po převzetí vedení se rozhodl P. Brottier splnit slib své Ochránkyňi ve válečných dnech a postavit jí kapli.

Sirotky pozval na modlitební nověna a vyvinul nátlak na svoji Ochránkyňi: „V souvislosti s naší kaplí jsem požádal o audienci u kardinála. Jestliže ti na našem projektu trochu záleží, pošli mi znamení: před návštěvou 10 000 franků. Jinak plán vzdám.“ Nověna se chýlila ke konci, hodina audience se přiblížila. Nic. Ale když kněz nastupoval do taxíku, aby odjel k arcibiskupovi, předali mu obálku s kýženým obnosem! Kardinál schválil stavbu, ale přece se k němu obrátil: „Nemyslíte, že pro chlapce by nebyl vhodnější nějaký mužský svatý, než tato malá světice?“ – „Ne, Eminence. Tyto děti nezakusily ve svém neútlejším mládí mateřskou lásku a cítí velkou prázdnotu ve svých srdcích. Oni se jistě brzo upnou na tuto mladou světici, již vděčí za všechno. Ona bude jejich malou matkou.“

Už v roce 1925, v roce Tereziina svatořečení, byly stavební práce natolik pokročilé, že generální superior Le Hunsec o Vánocích mohl v kapli sloužit pontifikální mši. V roce 1930 byla budova posvěcena kardinálem Verdierem. Ale P. Brottierovi přes všechnu radost nedopřál klidu osud sirotků. Prostory domova musely být rozšířeny, aby co nejvíce dětí bylo uchráněno před nebezpečím ulice, před fyzickou a morální bídou. „Tyto děti jsou moji malí divoši,“ říkával. Chtěl je vést k Bohu a trpěl tím, že je nemohl přijmout všechny. Šel žebrot, a tak mohl za čtyři roky zdvojnásobit kapacitu domova. V roce 1936, kdy zemřel, měl domov 1475 učňů.

V březnu 1932 byli papežem Piem XI. k audienci přijati Msgre Le Hunsec a P. Brottier. Papež knězi požehnal: „Musíme stavět dobročinná zařízení pro naše děti,“ řekl a předal obrovský dar, který podpořil rozšíření pomocného díla v provincii – od té doby byl každý rok otevřen jeden nebo dva domy.

P. Brottier si zvykl objevit se v kapli k ranní modlitbě jako první, ještě dříve, než šel sloužit mši svatou. Zbytek dne strávil ve svém úřadě psaním článků a dopisů. (Občas jich bylo kolem stovky.) Také radami mladým a lidem v nouzi. K těm

do stodol, a váš nebeský otec je živí. Copak nejste o mnoho cennější než oni?

Kdo z vás si může svou starostlivostí prodloužit život o jedinou chvíli?

A proč si děláte starosti o svoje oblečení? Pozorujte polní lilie, jak rostou: nelopotí se, nepředou – říkám vám: Ani Šalamoun v celé své nádheře nebyl tak oblečen jako jedna z nich! Jestliže tak Bůh obléká polní trávu, která dnes je a zítra se hodí do pece, čím spíše vás, malověrní!

Nedělejte si proto starosti a neříkejte: Co budeme jíst? nebo: Co budeme pít? nebo: Do čeho se oblékneme? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Nejprve tedy hleďte (jeho) království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno.

Nedělejte si proto starosti o zítřek, vždyť zítřek bude mít své vlastní starosti. Každý den má dost svého trápení.“

posledním patřil také Louis Delage, velký podnikatel, který mnoho let žil hýřivým životem a neodvažoval se žít křesťansky. Když byl jeho dům postižen finanční katastrofou, propadl se do hluboké sklíčenosti. Na radu svého přítele vyhledal P. Brottiera. Toto setkání ho proměnilo v opravdového křesťana. „Když jsem ho opouštěl,“ říkal Louis Delage, „uchopil mě kněz za ruce a řekl: »Mějte důvěru, bojujte dále. Já nevím, jestli váš dům bude zachráněn. Ale řekněte si, že vůle Boží je stále k vašemu dobru. A pokaždé, až budete cítit, že se vaše síly vytrácejí, že se vaše myšlenky vrací k vašim domnělým chybám, seberte se uvnitř a modlete se z celého srdce Otčenáš.« A já, který jsem se tak stranil církve, jsem se bez nejmenší lítosti vzdal všech vztahů a světských příležitostí... Mohu říci: Ztratil jsem sice velký majetek, ale našel něco daleko většího: Víru!“

V srdci P. Brottiera vládla dokonalá víra – bez váhání, prostá a pevná. Byl připraven obětovat pro ni život. Pramenem jeho víry byly nekonečná pravdivost Bo-

ží, zjevená v Kristu, jakož i stálost a neomylnost církve. „Kdo jsme my,“ ptal se, „abychom se hádali s Bohem? Neměli bychom se pokorně podrobit, když Bůh něco zjeví?“ P. Brottier vždycky nesnášel bludy modernismu, té velké hereze, která postihla církev v prvních letech jeho kněžství. Žaloval otevřeně na „samozvané doktory, kteří na poli víry chtěli vědět více než papež“, a kladl bezmeznou důvěru v Boží Prozřetelnost: „Nesmí se o ní nikdy pochybovat. Modlit se a pracovat: tím je možné hory přenášet.“

Silný srdeční záchvat v roce 1933 donutil P. Brottiera, aby se na dva měsíce vzdal vedení domova pro sirotky. Potom se jeho zdravotní stav postupně zhoršoval. Dne 2. února 1936 zorganizovali sirotci malou oslavu, aby odškodnili kněze za to, že se nemohl zúčastnit svěcení katedrály v Dakaru, ačkoliv se pro ni tolik nasadil. Byl hluboce dojat a vyjádřil to naposledy slovy: „Své štěstí nacházím u vás. Leckdo by si mohl myslet, že jsem necestoval do Dakaru, abych tam nesklízel vavříny. Ale já už nejsem ve věku, kdy se člověk snaží o lidské štěstí.“ Příští den onemocněl dvojitým zápallem plic. Dne 12. února přijal svátosti umírajících a byl převezen do nemocnice, kde ráno 28. února 1936 odevzdal svoji duši Bohu ve věku nedožitých 60 let.

P. Brottier byl blahorečen Janem Pavlem II. v roce 1984. „Daniel Brottier pracoval, jako by všechno záleželo na něm, i když věděl, že všechno závisí na Bohu,“ řekl papež. „Svěřil děti z Auteuil svaté Terezii od Dítěte Ježíše, kterou naprosto otevřeně volal na pomoc. Byl si jistý, že ona bude účinně pomáhat všem, za které obětoval svůj život.“

Blahoslavený P. Daniel Brottier

Z VISION 2000 - 4/2016 přeložil -mp-

Výzva k modlitbě a postu

Tato výzva francouzského biskupa je dnes velmi aktuální

Tváří v tvář hluboké krizi, kterou procházíme, vzhledem k rozpadu rodin, vzhledem k útokům na lidský život a vzhledem k záměrům zákonů, které jsou určeny k tomu, aby naši společnost a civilizaci převálcovaly, je zapotřebí toho mnoho dělat. Nejprve v rovině uvažování a dialogu, potom v rovině výchovy a skrze sociální díla a politickou angažovanost.

Je nutné toto konání podporovat duchovními prostředky. V křesťanské tradici jsou těmito nejobvyklejšími a nejjistějšími prostředky modlitba a půst.

Modlitbou prosíme Boha, aby nás vedl a dal nám sílu, abychom změnili to, co jsme poznali ve světle Ducha Svatého. To konání má pak svůj zdroj v Bohu a nevychází z našeho uvažování, z našich osobních zájmů nebo z našich lidských měřítek.

Půst zdokonaluje naši modlitbu, protože udržuje celé bytí, tělo a duši, ve stavu očekávání a bdělosti. Uspokojený člověk, který je naplněný a nemá hlad, nepotřebuje už nic a nikoho. Nakonec nepotřebuje ani Boha. Nedostatek, který nám dá půst pocítit, nám připomíná, abychom chtěli zůstat v postavení, v němž chceme přijmout Boží milost, jeho dary a dobrodiní, a to v době, která se mu zdá správnou.

Na všechny ničivé politické záměry nemůžeme reagovat jenom s hněvem, odporem, nesouhlasem nebo přáním bojovat.

Máme přispět k výstavbě a přitom mít na zřeteli dobro celé společnosti, která je svými dějinami, svými modely a přáními velmi mnohotvárná.

Kdo nám udělá jasno, když ne Duch rozumu a moudrosti, abychom pochopili, co je u těchto otázek důležité pro osobu a pro společnost?

Kdo nám pomůže poznat, co máme dělat a co nedělat, když ne Duch světla a moudrosti?

Kdo nám dá sílu, abychom jednali, chápali se iniciativ, abychom se zapojovali, když ne Duch síly a vytrvalosti?

Modlitba a půst nemají vždy bezprostřední, viditelné a jasné působení. Jsou

nejprve akty víry a naděje v Pána a jeho Prozřetelnost, které nás provázejí a které nás vysvobozují ze slepých uliček kultury smrti.

Svěřme svoji zem modlitbou a postem Pánu. On je s námi až do skonání věků a nikdy nás neopustí.

*Nicolas Brouwet,
biskup z Tarbes a Lurd*

* * *

Duchovní význam postu

Půst, který je spojený s modlitbou a prováděný podle vůle Boží, má velkou účinnost:

„Když uzavřu nebe a nebude se dostávat deště, když přikážu kobylkám, aby pustošily zemi, když pošlu na svůj lid mor, a můj lid, nad nímž se vzývá mé Jméno, se pokoří, bude se modlit, vyhledávat mou tvář a bude se kát nad svým špatným chováním, já z nebe uslyším, odpustím jeho hříchy a obnovím jeho zemi.“ (2 Kron 7,13-14)

„Zatímco Achab šel vzhůru, aby se najedl a napil, Eliáš šel vzhůru na vrchol Karmelu, sklonil se k zemi a dal si tvář mezi kolena.“ (1 Král 18,42)

„Vytrvalá prosba spravedlivého mnoho zmůže.“ (Jak 5,16) Půst spojený s modlitbou je možné chápat jako sklánění před trůnem Božím, dokud naši prosbu nevyšlyší, jak řekl už Jakub: „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš.“ (Gn 32,27)

Půst zdokonaluje naši modlitbu, protože udržuje celé bytí, tělo a duši, ve stavu očekávání a bdělosti. Uspokojený člověk, který je naplněný a nemá hlad, nepotřebuje už nic a nikoho. Nakonec nepotřebuje ani Boha.

Církev nebo také my sami jsme často jako města obležená nepřátelskou, neviditelnou, ale silně utiskující armádou, která nám brání uskutečňovat naše úmysly a podnikání pro Boží dílo. Když se postíme a modlíme, budeme si vědomi, že tlak povolí, že pevnosti budou zbořeny a že ar-

máda ďáblova se dá na ústup. Je ale důležité zůstat bdělý, protože on se vrátí při první příležitosti zpátky. (srov. Lk 4,13)

Pak se stane půst spojený s modlitbou tou mocnou zbraní, o které Pavel říká: „Zbraně našeho zápasu nejsou vůbec tělesné, v Boží službě však mají moc zbořit pevnosti.“ (2 Kor 10,4)

Je důležité chápat, že nebojujeme jenom svými vlastními zbraněmi, jakoby tváří v tvář nepříteli, ale že necháme zasahovat samotného Boha, který bojuje za nás a vybojovává vítězství. Modlitba a půst jsou součástí tohoto boje, v němž necháme zasahovat Boha.

„Hospodin bude bojovat za vás a vám postačí být zticha.“ (Ex 14,14) Vzhledem k bližícímu se egyptskému ohrožení byl národ izraelský naplněn bázní a křičel: „Když se faraon blížil, pozdvihli Izraelité oči, a hle, Egypťané je pronásledují. Izraelité dostali velký strach a volali k Hospodinu.“ (Ex 14,10)

Apoštol Pavel napsal, že se ve svém boji proti satanovi, který ho napadl, modlil: „Abych samou znamenitostí těch vidění nezpychl, byl mi do těla vložen osten, Satanův anděl, jenž mě má políckovat – abych nezpychl! Tříkrát jsem kvůli tomu prosil Pána, aby ho ode mne poslal pryč. Ale on mi výslovně řekl: »Má milost ti postačí; vždyť síla se projevuje ve slabosti.«“ (2 Kor 12,7-9)

„Od západu se budou bát Hospodinova jména a od východu jeho slávy, neboť on se přizene jako sevřená bystrina hnana Hospodinovým dechem. Tu přijde na Sion vykupitel pro ty, kdo se v Jakubovi odvracejí od svého zločinu. Hospodinův výrok.“ (Iz 59,19-20)

Bůh daruje vítězství. Je to on, kdo bojuje za nás. „A celé toto shromáždění zví, že Hospodin nedává vítězství mečem ani kopím, neboť Hospodin je pán bitvy a vydává vás do našich rukou.“ (1 Sam 17,47)

„Ale buď dík Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! Tak tedy, moji milovaní bratři, buďte pevní, nezviklatelní, stále číňte pokroky v díle Páně věduce, že v Pánu vaše námaha nebude marná.“ (1 Kor 15,57-58)

Už často jsme zakusili, že se mnohé věci rozuzlily a naše duchovní okolí se stalo příznivějším, když jsme se modlili a postili.

„Nato ho ďábel opouští. A hle, přistoupili andělé a sloužili mu.“ (Mt 4,11)

Výchova k modlitbě (5)

V. MODLITBA

CHÁPANÁ Z PSYCHOLOGICKÉHO HLEDISKA

Psychologie náboženství se zabývá také psychologii modlitby. Naráží v této oblasti na velké překážky. Je totiž neobyčejně obtížné prozkoumat modlitební zkušenost. Tato zkušenost během modlitby plně nepodléhá výzkumu, laboratornímu výzkumu. Všechny zkušenosti lze shrnout do určitého retrospektivního rámce. Kromě toho nelze bezprostředně zachytit ani působení milosti, ani niterné setkání s Bohem... Do zkoumání se také mohou vkrást pojmy přijaté od druhých lidí. A člověk kromě toho může psát a hovořit o tom, jak by se chtěl modlit, ale v jeho modlitbě se to vždy plně neodráží. Proto je možné psychologicky popsat jen akt nebo stav modlitby.

Uvedu zde pouze schématické zachycení modlitby z psychologického hlediska. (...)

1. Základní modlitební vztahy k Bohu jsou různé. Závisí na psychice a jejím typu. Avšak všechny formy modlitby jsou dostupné pro každého člověka. Pro některé může být snazší hovořit, rozjímat či spočívat.

2. Mohou se dostavovat těžkosti v rozjímání o Bohu, v představování si různých věcí atd. Leč každý člověk neustále přemýšlí o různých věcech, každý je slaběji či silněji prožívá. Každý tedy může do jisté míry přemýšlet o Bohu a jeho tajemstvích, každý může prožívat skutečnost setkání s Bohem ve víře. Také každý člověk umí s láskou pohlížet na osobu, kterou miluje, prosit ji za odpuštění, vynahrazovat, formulovat své prosby. Může tedy činit totéž ve vztahu k Bohu. Jednotlivý člověk může mít pouze obtíže spojené s kontrolovaným a logickým přemýšlením.

3. Modlitba je do velké míry závislá na stupni náboženského života. U člověka silně poutaného k dočasným věcem bude časově omezená, přizemní a malicherná. Když člověk prohloubí své spojení s Bohem, bude se věnovat modlitbě, stane se jeho modlitba vznešenější a obecnější. Zároveň se bude stávat méně egoistickou, méně zistnou a bude více zaměřena na záležitosti ostatních, na Boží chválu.

4. Modlitba se liší v závislosti na typu psychiky. Převažuje-li intelektuální typ, je modlitba přebýváním v Boží přítomnosti a má formu rozhovoru s Bohem. Převažuje-li volitivní typ, citový, dochází rychle k ožívování lásky a modlitba přechází do stavu sjednocení. Svátí se *méně modlili*, více prožívali, zakoušeli, trvali s Bohem.

5. Hledající Boha musí nezávisle na psychickém typu různým způsobem využívat intelekt. V modlitbě – resp. v přípravě na ni, v hledání prostředků, způsobů – totiž nemůže chybět rozum.

6. Člověk musí znát své místo před Boží tváří, vzdálenost, jež ho od Boha odděluje. Intenzivní duchovní život tento odstup zmenšuje. Sv. Augustin říká: „Bůh je mi blíží než já sám sobě“, a sv. Pavel: „Žiji ovšem, ale už to nejsem já, ve mně žije Kristus“. Pak ustávají zbožná slova, nachází *nazírání* – slyšení, vidění, duchovní zakoušení.

7. Způsoby prožitku modlitby jsou tak rozmanité, jak jsou rozmanité prožitky člověka vůbec. Modlitbu lze prožívat jako úkon i jako stav. Sama modlitba může být ve stavu nevědomí, obvyklého vědomí i nadvědomí, pokud zahrnuje celé „já“. Modlitba, podobně jako náboženství, může být prožívána i magicky, postavena na autoritě, např. z donucení rodičů, způsobem silně angažovaným v období, kdy se utváří spojení s Bohem, aby přešla do zralé modlitby zároveň s křesťanskou dospělostí.

8. Z hlediska zkušenosti modlitba může být velká (velké Boží navštívení), spontánní, anebo také všední, plná úsilí stanout denně před Bohem, a konečně to může být modlitba života či modlitba životem. Tak to obvykle u člověka bývá s prožitkem všeho.

VI. ROZVOJ MODLITEBNÍHO ŽIVOTA PODLE SV. TEREZIE OD JEŽÍŠE

Modlitba v pojetí sv. Terezie od Ježíše „...není nic jiného než důvěrný vztah přátelství, častý rozhovor... s Tím, od něhož víme, že nás miluje“ (*Život* 8,5). Modlitba tedy podle sv. Terezie navazuje hluboké, osobní spojení s přítomným Bohem. Jejím základem je hluboká víra v Boží lásku.

„[Ježíš] učil v jejich synagogách a všichni ho oslavovali.“ (Lk 4,15)

Nakonec bychom chtěli dát onu odpověď, kterou dal Bůh Šalamounovi a kterou jsme citovali výše:

„A můj lid, nad nímž se vyzývá mé Jméno, se pokoří, bude se modlit, vyhledávat mou tvář a bude se kát nad svým špatným chováním, já z nebe uslyším, odpustím jeho hříchy a obnovím jeho zemi.“ (2 Kron 7,14)

Čas milosrdenství: Od Boha obdržené odpuštění, zajištěné odpuštění vůči těm, kteří se na nás provinili. (srov. Iz 58,6–7; Mt 5,23–24)

Čas vroucích proseb: Usilovná modlitba, jak psal apoštol Jakub o proroku Eliášovi, který stál na vrcholku hory a vroucně se modlil, zatímco král Achab vystoupil, aby se najedl a napil. (srov. Jak 5,16; 1 Král 18,41)

Čas pokušení: „Když takto vyčerpal veškeré své pokušení, ďábel od něho až do příhodného okamžiku odstoupil.“ (Lk 4,13)

Čas přípravy na Boží vítězství: „Ježíš se vrátil z moci Ducha do Galileje a pověst o něm se rozšířila po celé té krajině.“ (Lk 4,14)

Jak se máme postit

Jsou různé druhy postu, které závisí na tom, jaké povinnosti musíme plnit.

Půst církve spočívá v tom, že se můžeme jen jedenkrát za den najíst dosyta.

Pro ty, jimž je to možné, je půst o chlebě a vodě, jeden, dva, tři dny v týdnu. Jak říká evangelium, Kristus se postil na poušti 40 dnů. (Mt 4,1–11)

Církev vyzývá také k dalším formám postu: zřeknutí se tabáku, určitých zábav ve volném čase a podobně.

Zřeknutí se potravin má být provázeno modlitbou a almužnami.

„Když se postíte, netvařte se zasmušile, jako to dělají pokrytci: vyhlížejí ztrápeně, aby lidé dobře viděli, že se postí. Vpravdě vám říkám, už mají svou odměnu. Když se pak postíš ty, navoň si hlavu a umyj si tvář, aby o tvém postu nevěděli lidé, nýbrž tvůj Otec, který je ve skrytu; a tvůj Otec, který vidí, co je ve skrytu, ti to odplatí.“ (Mt 6,16–18)

Z Maria heute 3/2015 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)

Modlitba je zkušeností této lásky. Ale láska jako taková není statická, ale dynamická. Sv. Terezie ve svých dílech předkládá dva obrazy tohoto dynamismu modlitby. První přirovnání zobrazuje hrad v nitru. Světice v díle s tímto názvem⁽¹⁾ prezentuje celek duchovního života a zabývá se zejména modlitbou. V nejhlubším středu hradu – duše přebývá Bůh – Světlo. Cesta k tomuto středu, kde Bůh přebývá, vede mnoha komnatami. Sv. Terezie popisuje rozvoj modlitby, od modlitby nazývané rozjímání, přes modlitbu usebranosti, modlitbu klidu až po modlitbu sjednocení, tzn. po vlitou kontemplaci v její rozmanité intenzitě. Tento rozvoj modlitby je úzce spjat s intenzivní askezi.

Druhé přirovnání zobrazuje modlitbu jako zalévání zahrady. Z něho vychází, když ukazuje dynamismus modlitby v jejích různých stupních (*Život* 11–12). Tento obraz je převzat z péče o zahradu a pole v Kastilii. Využívá se každého hlubšího pohroužení do horniny. Aby cokoli vyrostlo a přineslo úrodu, je třeba to dobře zavlažovat. Způsoby zavlažování mohou být různé: ruční čerpání vody ze studně, čerpání vody z ní pomocí mechanismu, přivádění vody od pramene či nakonec zavlažování pole klidným, rovnoměrně padajícím deštěm, což už nezáleží na člověku.

1. Modlitba nazývaná rozjímání

1.1 Použitá terminologie

Užívá se synonym: rozjímání, diskurzivní modlitba, meditace. Všechna označují modlitbu postavenou na přemýšlení. Jejím základem jsou úvahy o Božích pravdách, postupuje se od pojmu k pojmu a vyvozují se praktické závěry pro vlastní duchovní život. Může to být i ústní modlitba spojená s přemýšlením.

1.2 Vyžaduje na člověku velké úsilí

Vyžaduje na člověku velké úsilí, které dobře vyjadřuje přirovnání. Nejprve je třeba vykopat ve skále studnu; mnohdy velmi hlubokou. Touto těžkou prací je pro člověka, jenž začíná s vnitřní modlitbou, zaměření mysli na Boha a Boží věci. Dosud bylo myšlení výlučně či z převážné části zaměřeno na dočasné věci. To je teprve začátek práce. Nyní je třeba vodu ze studně dobývat a zalévat pole. V modlit-

bě je nutno se hodně namáhat při kontrole svého myšlení. Člověk obvykle přemýšlí asociativním systémem. Kontrolované a logické myšlení je zobrazováno druhem zavlažování. Buď člověk načerpanou vodu roznáší v konvích po okrsku a zavodňuje pole, anebo se namáhá s vytvořením kanálek a do hlavního kanálu vlevá vodu přímo ze studně.

1.3 Tato modlitba může být velmi radostná

Díky úmornému zalévání se sklízí úroda. Jsou chvíle odpočinku a požívání plodů. Pokud člověk dosud nepěstoval skutečnou vnitřní modlitbu, pokud sotva začal s rozjímáním – a tak tomu obvykle bývá – vniká v celou hloubku Božího slova, nachází nečekané a vznešené věci. Je to tak, jako by zprostřed skal vyšel na nesmírně rozlehlou, rozkvetlou louku. Je tedy připraven vynaložit ještě větší úsilí. Nejednou Bůh uděluje hlubší poznání a radost.

Uvědomuje si, že dosud se modlit neuměl. Cítí, že jsou před ním ještě hlubší objevy. V tomto duchu tedy modlící se člověk prosí Boha spolu s apoštoly: „Panne, nauč nás modlit se.“ (Lk 11,1) A rád chodí do této „Kristovy školy“. Zde je třeba říci, že modlitba je uměním. Existují různé způsoby, metody, vzory, jež lze ovládat a které pomáhají při samotném rozjímání a i v práci na sobě. Tato práce předpokládá intenzivní askezi, do které se začátečníci rádi pouštějí.

O této modlitbě se lze dozvědět nejvíc. Je dostupná a poměrně jednoduchá k osvojení; lze se také na této cestě setkat s mnoha rádci. Bohužel, velmi mnoho lidí, kteří se modlí, zde končí buď proto, že neznají další průběh cesty, nebo proto, že nenaleznou pomoc, či je znechutí, když se při modlitbě dostaví vyprahlost, anebo zapomenou, že modlitba je milost, a když začnou tahat „ze studně rozjímání prázdná vědra“, znechutí je to a přestanou na sobě pracovat, nebo ta-

UPOZORNĚNÍ: Další pokračování (61) **Sumy svatého Josefa** od Isidora Isolaniho OP uveřejníme až v příštím čísle Světla. Děkujeme za pochopení.

Redakce

ké usoudí, že již mnohého dosáhli příliš velkým úsilím, a nemají v úmyslu postupovat dál.

2. Modlitba usebranosti

2.1 Použitá terminologie

Především je třeba říci, že se jedná o modlitbu osvětlného období cesty. Toto období má obrovský výběr způsobů a druhů modlitby. Začíná od modlitby prostého usebrání, od činné kontemplace, kdy Bohem udělené světlo podpirá snahu, kterou vkládá člověk, a uvádí v modlitbu pasivní usebranosti a v modlitbu klidu.

2.2 Za normálního průběhu vývoje se začíná v modlitbě něco zjednodušovat

Když srovnáváme modlitbu tohoto období se zaléváním zahrady, je třeba zdůraznit, že zahradník, jenž dosáhl již určitého zisku, začíná docházet k jistému zjednodušení, které mu usnadňuje zavlažovat pole. Může nasadit kolo s čerpadly, ručně tím kolem točit a voda se přímo vleává do kanálů. Může do kola zapřáhnout oslika, či dokonce nasadit motor. Poněvadž má víc času a možností, zavádí stále větší zjednodušení. Sám kontroluje zařízení, ověřuje kanály a sbírá stále více plodů. S životem modlitby je to podobné.

2.3 Modlitba usebranosti

Nejprve přichází činná usebranost, která spočívá ve zjednodušeném, intuitivním rozjímání. Rozjímáním totiž člověk vstoupil do velmi snadného soustředění na Boha, na jedno téma, získal návyk modlit se. Polský karmelitán ze 17. století uvádí následující příklad: Někdo dorazil do Varšavy, ale na noc se zastavil v Praze⁽²⁾. Známý ho doprovodil na břeh Visly a ukázal mu město na svahu k Visle. Označil hlavní budovy, kostely. Nádherný pohled při západu slunce. Tomu, kdo se dívá poprvé, se zdá, že poznal Varšavu. Podobně se tomu, kdo zakusil modlitbu začátečníků, zdá, že už vstoupil do plnosti modlitby. Vracíme-li se k příkladu, dodejme, že když „známý“ seznamuje s Varšavou, dodává o městě řadu podrobností, jež nejsou z Prahy vidět, a pak mu předkládá velmi podrobného průvodce po Varšavě. Tak se jeho vědění zjednodušuje a prohlubuje. Podobně modlící se člověk získává rozjímáním plnější vědění o Bohu, o sobě...

„Těhotný člověk“ – nebezpečný nový pojem britské lékařské asociace

Na druhý den navštívuje Varšavu a seznamuje se s ní do všech podrobností. Ty se však jen částečně kryjí s jeho dosavadním věděním. Nyní má přehled. Když večer opět stane na břehu Visly z pražské strany a pohlédne na město, každá budova, kostel, jež spatří, se naplňuje detaily. V jednu chvíli má celý obraz Varšavy a současně všechny podrobnosti, které viděl a obdivoval. V oblasti modlitby se děje něco podobného: rozjímání jednotlivostí uvádí do modlitební zkušenosti. Ten, kdo se modlí, získává jakýsi vnitřní vhled, zjednodušený pohled na pravdu, kterou má před očima. Tak vchází v modlitbu činné usebranosti, v nabytou kontemplaci.

Při této modlitbě je méně rozjímání, ale více nazírání, slyšení, společenství, a dokonce již do velké míry vědomí, vyplývajícího ze zkušenosti „jak je Bůh dobrý“. Vystoupíme-li mimo rámec příkladu, je třeba říci, že v modlitbě činného usebranosti člověk sám poznával. Plody usebranosti byly důsledkem jeho intenzivní spolupráce s milostí modlitby. Nyní, při modlitbě pasivní usebranosti ho Bůh osvěcuje a rozšiřuje jeho poznání. V modlitbě klidu Bůh uděluje počáteční milosti vlité kontemplance a v jednu chvíli mu dává nazírat pravdu, lásku. Není to ještě stav vlité modlitby. Nicméně Bůh postupně bere iniciativu do svých rukou. Člověk tedy zakouší Boží blízkost, s lehkostí přebývá v Boží přítomnosti.

3. Modlitba počáteční vlité kontemplance

Je poněkud obtížné připodobnit ke konkrétním stupňům modlitby tento způsob zavlažování zahrady, jenž spočívá v rozvádění vody potrubím od samotného pramene. V této etapě modlitby existuje jak hledání Boha (pramene), tak i snaha trvat v Boží blízkosti (voda se vede potrubím – instalace potrubí, jeho kontrola). Nicméně se již jedná o vodu z pramene, jímž je sám Bůh. Sv. Terezie tuto modlitbu nazývá modlitbou nadpřirozené chuti, také modlitbou pasivního klidu, anebo se také zdá, že je už řeč o vlité kontemplanci.

Jak to uvádí příklad se zavodňováním, dochází k ještě většímu zjednodušení modlitby. Časté zakoušení Boha při této modlitbě je propleteno s určitým úsilím. Objevují se častější akty vlité kontemplance. Snadno se dostavuje přebývání v Bo-

Britští lékaři by neměli těhotné ženy označovat jako budoucí matky. Takové oslovení může totiž urazit transgenderové osoby. Mnohem vhodnější je používat výraz „těhotný člověk“.

Ve čtrnáctistránkové publikaci *Příručka pro efektivní komunikaci*, kterou vydala britská lékařská asociace, se uvádí, že „převážná většina lidí, kteří mohou otěhotnět anebo porodit dítě, sama sebe považuje za ženy“. Navzdory tomu však podle asociace existují transrodové osoby, které dokáží otěhotnět. Odvolává se přitom na případ dvacetiletého těhotného Haydena Crosse, který se narodil jako žena. Absolvoval však hormonální terapii a mužem se stal i z právního hlediska. Jelikož toužil po vlastním dítěti, ještě

před změnou pohlaví otěhotněl. Proměnu v muže – odstranění prsou a vaječníků – chce dokončit až po narození dítěte.

Iniciativa lékařské asociace vyvolává nejednoznačné reakce: Někteří ji podporují, jiní ji však považují za nevědeckou. Podle kritiků je „urážlivá a nebezpečná“, jelikož každý lékař ví, že rodit mohou jen ženy.

Pro poslance konzervativní strany Philipa Daviese je to absolutní nesmysl: Jak lze nenazvat těhotnou ženu budoucí matkou, kam svět spěje? Podle bývalého rochesterského biskupa Michaela Nazira-Aliho způsobí zavedení tohoto nového pravidla ve společnosti chaos, poněvadž role matky ve výchově dítěte je nezaměnitelná.

Zdroj: www.lifenews.sk, 31. 1. 2017

Nová prezentace Vatikánských muzeí na síti

S cílem zpřístupnit umění minulých věků pro všechny spustila Vatikánská muzea novou internetovou stránku www.museivaticani.va. Na 13 000 článků v pěti jazycích (italsky, anglicky, španělsky, německy a francouzsky) a více než 3 000 snímků ve vysokém rozlišení má uživatelům sítě zprostředkovat realitu jed-

né z nejnavštěvovanějších sbírek na světě. Stránky jsou adaptovány rovněž pro uživatele mobilních zařízení typu tabletu nebo smartphonu. Prezentace Vatikánských muzeí na internetu byla rozšířena také o jejich kanál na YouTube a dvoujazyčně zveřejňovaný newsletter.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 24. 1. 2017

zí přítomnosti. Člověk sám by nebyl schopen tak často setrvat s Bohem nejen při modlitbě, ale i během dne.

Když sv. Terezie popisuje tento stav modlitby, zdůrazňuje, že schopnosti duše jsou při něm zcela a výlučně zaujaty Bohem. Díky tomu člověk Pána oslavuje spontánně. Naznačuje však, že Bůh, jenž v duši působí tuto usebranost, činí tak v tomto období tím, že ji navštívuje. Nejednou jsou to příchody velmi krátké, během nichž se udílí bez míry. Sv. Terezie píše: „Božský zahradník to činí v jediné chvíli a dává plodům růst a zrání.“ Tak silou navštěvujícího Pána rostou ctnosti. Dochází též ke sjednocení modlitby s činností. Dosud Marie a Marta – kontemplance a činnost – si jakoby překážely. Nyní krácejí pospolu. V tom svěťice vidí rozdíl mezi modlitbou klidu a tímto stavem modlitby. Vysvětluje: „V modlitbě klidu se duše neodvažuje pohnout ani se rozptýlit, ponořena do svého spočinutí jako

Marie, zatímco v této se může činit jako Marta.“ Pramenem této jednoty je sjednocení schopností v Ježíši Kristu a skrze něho a v něm v tajemství Boha, jediného v Trojici, který v člověku přebývá. Není to však, jak píše sv. Terezie, „sjednocení naprosté a dokonalé“ (srov. *Život* 16–17).

(Pokračování)

Z Jerzy Gogola (ed.): *Řeholní formace*.

Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Olomouc 2002

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Tedy *Hrad v nitru*. [pozn. red.]

(2) V jednom z varšavských předměstí. [pozn. překl.]

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku Prof. ThDr. Václava Wolfa s názvem **POHLED KATOLÍKA NA INDICKOU FILOSOFII**, která se bude konat v úterý 7. března 2017 v 18 hodin v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Dopis příteli o vedení domácnosti

Mám za to, že je to zvláštní prozřetelností Boží, že jsi upadl do svého údělu, který máš snášet s osobou, o které jsi mi psal. Dlouho jsi věděl, že budeš mnoho trpět různým způsobem; a jak jinak to mohlo být zařizeno? Mimo to, jak je obtížné učit se trpělivosti, umrtvování a poníženosti než v takových zkouškách, které pocházejí od této osoby a jiných členů domácnosti? Mohl ses mnohokrát dobře rozhodnout a snášet se s druhými a sebeumrtvovat se, pokud to ale nevyzkoušíš, jsou to spíše sny než realita. Odvaha musí být prokázána v bitvě, nebo jinak to není nic než zahálčivé chlubení. To se zdá být u tebe, neboť pokud se něco takového stává tobě, jsi znepokojen a chováš se stejně špatně jako osoba, kterou napravuješ. Trpělivost musí být zachována vždycky a nic nemůže být získáno vyhýbáním se příležitostí cvičit se v ní. Tvé vnější chování může být správné, když tě nic nepokouší, ale když je kořen zla uvnitř tebe, vnějšek nemá žádnou hodnotu. Bůh tě uvádí do kontaktu s lidmi toho druhu, který zmiňuješ, tak, že můžeš zvládnout nebo kontrolovat svou velkou prudkost. Buď jako mladík, který, když byl uražen starým athénským mužem, se smál, říká, že mu dává zdarma to, co musel kupovat draze od ostatních lidí, aby mu dali.⁽¹⁾

Stále medituj o urážkách, s kterými se setkal náš Spasitel, než budeš schopen radovat se, když přijímáš stejné jednání: Považuj se za šťastného, když se s tím setkáš, neboť ti to umožňuje potěšit našeho Pána. Svatá Alžběta, dcera uherského krále, byla hluboce zasažena velkým množstvím lidí a modlila se za ně v slzách, prosila našeho Pána, aby udělil milosrdenství v odpověď na každé zranění, které jí způsobili. Kristus jí odpověděl, že žádná prosba nebyla nikdy pro Něho tak přijatelná, a že odpustil všechny její viny v odměnu za ni. Je obtížné pro člověka, aby zvítězil nad sebou, zejména nad svými sklony. Není malou věcí v Božích očích snášet opovržení našich blízkých. To se stalo Jobovi, jehož služebník ani nepřišel, ani nebral na zřetel, když jej jeho pán volal. Náš Vykupitel byl zrazen svým učedníkem a byl usmrčen a zneuctěn rukou toho, který Mu měl

sloužit. Svatý Augustin říká: „Nemyslete si, že zlí žijí zbytečně, neboť Bůh je zde udržuje a nechává je trpět postupně, že mohou konvertovat nebo mohou žít ctnostmi dobrého člověka.“ Nebyl by zde Ábel bez zlosti Kainovy, ani by nebylo mučedníků, pokud by nebylo krutých popravčích: Neposkrvněnost není prokázána, jestliže není napadena, ani trpělivost není bez zlého zacházení. Tudiž přijmi tuto zkoušku z rukou Božích jako velmi zvláštní milost: Děkuj Bohu za ni a využij ji tak, že se svatým Jobem, který řekl, že by bez ní nebyl, můžeš říct: „Stal jsem se bratrem šakalů a druhem pštrosů.“ (Job 30,29) Uvidíš mnohem jasněji, jak dalece jsi postoupil ve svatosti ve způsobech, kterými snášíš tuto zkoušku, než bys mohl být, kdyby sis užíval sladkost útěchy, nebo dokonce kdyby byl nemocný.

Takové obtíže, se kterými se setkáváš, jsou velmi náročné pro vytrvání, neboť Bůh je mnohem více potěšen, když shledává, že Ho milujeme a plně jsme schopni nést obtíže kvůli Němu. To musí být předmětem všech našich snah. Když máš uložit jakýkoliv trest, vyvaruj se toho, když se cítíš rozložený; nech záležitost uležet na nějaký čas a poté, z motivu lásky, naprav provinilce. Použivej přesvědčování spíše než výčitku, neboť je mnohem užitečnější způsob, jak podpořit kohokoliv, a to by měl být náš záměr, jak budeme jednat se špatným, spíše, než když získáme osobní zadostiučinění za zranění nebo urážky namířené vůči nám. Nauč se někdy předstírat, že ty věci nevidíš. Ačkoliv si můžeš myslet, že disciplína je dodržována mdleji, než je zdrávo, přehlédni urážku, neboť někdy se obáváme ze skrytého motivu pýchy nebo hněvu, že naši sluhové by se měli chovat vůči nám správně. Srdce člověka je hluboké a často klame samo sebe. Proto bychom vždy měli dát přednost svému umrtvování, zakusit naloženou urážku a pak snést další, až nakonec, jak jsem říkal, když přijdou obtíže, jsme za ně rádi a přijímáme je jako dar.

Proto bude často nejlepší nevsímat si urážek. Stejně jako jeden můj bratr, který je také velmi prudké povahy, si navykl říkat: „Chovej se, jako bys byl hluchý a hloupý. Když jsi nucen srazit se s kýmkoliv, čiň tak s citem. Řekni: »Viš, že toužím po tvém

dobru: Bolí mě, když vidím, že neděláš, co bych si přál já nebo náš Pán, abys konal. Jsem mnohem nešťastnější kvůli tomu, než z chyb, které jsi učinil vůči mně.« Tak buď jemný ve svém napominání, a pokud to není dostačující, bylo by lepší uložit nějaký trest jako je půst, nebo něco podobného, než přestupníka udeřit holí nebo tvoji rukou. Pokud je nevychovatelný, musíš udržet svůj hněv a touhu ho rozdrtit a mezitím se za něj stále modlit, neboť nic nemůže být bez toho učiněno.⁽²⁾ Jestliže nerozumíš tomu, že je zapotřebí služebníků stejně jako pánů a že musíš kvůli nim trpět a modlit se za ně, nevíš nic o své povinnosti v této záležitosti, ani nenapodobuješ svého Pána a způsob, jak jednal se svými učedníky. Jak něžný, milující a velmi trpělivý k nim byl! Modlil se za ně a zemřel pro ně! Tak se má chovat nadřizený ke svým podřízeným. Kristus nám to ukázal, když umyl nohy apoštolům a řekl: „Dal jsem vám příklad.“ V krátkosti, chovej se ke svému služebnictvu více jako otec, jako milující otec, než s přísností pána. Buď něžnější, trpělivější, více se modli, a když dáváš najevo jakoukoliv přísnost, ať je velmi nepatrná.

Z Letters of Blessed John of Avila.

Stanbrook Abbey, Worcester.

Burns & Oates LTD.,

28 Orchard st. London. W. 1904

Přeložil -jn-

Poznámky:

⁽¹⁾ Tento příběh lze nalézt v „Knihách poustních Otců“, kde je vyprávěn svatým Janem Kolobosem. Filosof, kterého učedníci urazili, odsoudil viníka, aby nosil břemena druhých lidí po tři roky, a pak, po stejné dlouhou dobu, platil člověku, kterého urazil a obtěžoval. Na konci této doby tento filosof vyzval učedníka, aby vstoupil do města Athén a učil vědění. U brány seděl moudrý starý muž, jehož zvykem bylo z touhy poznat povahu druhých, že urážel ty, kteří vstupovali. Náš mladík se smál jeho nerudnosti, a když se ten starší muž ptal po důvodu jeho smíchu, odpověděl: „Není divu, neboť jsi mi dal zdarma to, co draze kupuji tři roky.“ Následkem toho starý muž vysvětlil: „Vstup do města, neboť jsi jej hoden.“ (In Héribert Rosweyde: *Vitae Patrum, Liber III. 84*)

⁽²⁾ Sv. Terezie nám říká, že ve Španělsku stále existovalo otroctví, ačkoliv její otec by je ve své domácnosti nepovolil. Viník, o kterém se zde v tomto dopise mluví, byl pravděpodobně otrokem, který byl přísně tělesně potrestán, jak mohlo být nezbytné, aby nebylo navrženo jeho propuštění.

Fatima - místo milosrdenství

Když jsme zakončili mimořádný rok milosrdenství (20. listopadu loňského roku na svátek Krista Krále), měli bychom zaměřit pohled na jubilejní rok Fatimy a zabývat se fatimským poselstvím milosrdenství Největší Trojice. Měli bychom zkoumat, co se ve slovech anděla a později ve slovech Panny Marie přímo vztahuje ke zmíněnému milosrdenství a potom ke všemu, co je v úhrnu poselství zřejmě milosrdné.

Slova z nebe nás zvou k milosrdenství

Každý nebeský zásah ve prospěch lidí je výrazem trinitárního milosrdenství. Otec, Syn a Duch Svátý – který je jejich vztahem v Trojici – jsou láska (caritas), dobro, smilování, odpuštění. Fatima je božský zásah, božský důsledek, božské vylití nejčistší nebeské dobroty. Mluvíme o trinitárním milosrdenství, protože Fatima je nanejvýš trinitárním poselstvím. Vtělením milosrdného působení každé ze tří Božských osob, které dohromady tvoří Trojici a ve své dokonalé rozmanitosti jsou přece jedno společenství.

Podívejme se nejdříve na konkrétní projevy Božího milosrdenství, jak vycházejí z úst anděla a Naší Milé Paní.

Při druhém zjevení anděla – anděla míru – v létě 1916 uprostřed „pekla“ Verdunu, kdy lidé prožívali extrémní útok proti „klidu v řádu“ (sv. Augustin), prohlásil tento anděl: „Modlete se! Modlete se mnoho! Ježíšovo a Mariino Srdce mají pro vás plány milosrdenství.“ Tenkrát bylo toto slovo poprvé vysloveno.

Když Maria na konci svého třetího zjevení 13. července 1917 zmínila vyhlídky na druhou světovou válku, když se lidé nebudou modlit a když papež co nejdříve nezasvětví v kolegiu biskupů Rusko jejímu Neposkvrněnému Srdci, naučila děti tuto modlitbu:

„Můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně, přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které toho nejvíce potřebují.“

I když Matka Boží v tomto okamžiku nezmínila slovo „milosrdenství“, jak to dodala později sestra Lucie, jsou všichni exegeti Fatimy zajedno v tom, že významem se jedná o milosrdenství. To je ta druhá zmínka.

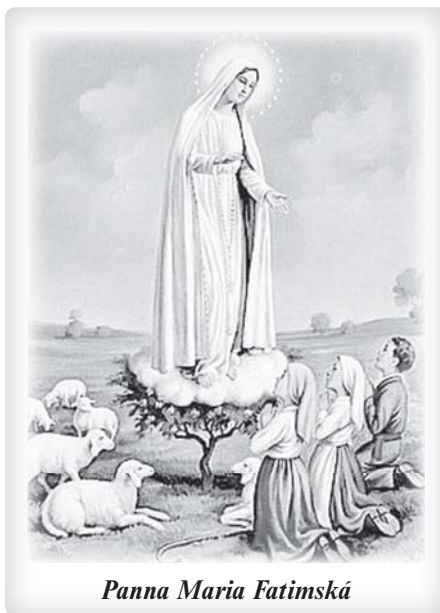
Čas plynul dále. Maria ukončila své zjevení 13. října 1917. František a Hycinta ji následovali do nebe. Podle jejího dvojnásobného zaslíbení z července 1917

ji následovala také Lucie, která se stala řeholnicí nejdříve v Pontevedra (1925) a potom konečně v klášteře v Tuy (1929). Tam se jí zjevila Matka Boží v noci z 12. na 13. června v náhle ozářené kapli nad oltářem spolu s Nejsvětější Trojicí: Nahore nad křížem byl nebeský Otec; na kříži připjatý jeho Syn Ježíš; mezi oběma holubice (jako symbol) Ducha Svatého. A od rány v levé ruce Krista viděla sestra Lucie stékat slova „jako křišťálové čirá voda“ k zemi – to znamená k hříšnému lidstvu: „milosti a milosrdenství“.

Potřetí a slavnostněji než kdykoliv předtím byla vizionářka pozvána, aby pozorovala trinitární milosrdenství v jeho celém tajemství nádhery a bolestné lásky. Tak může každý vidět, že poselství z Fatimy je částí pravdy, která je napojena na opravdové milosrdenství. Doporučuje se ale podívat se, v čem spočívají hluboké aspekty Boží lásky, která byla ohlášena v úvodních slovech.

Boží milosrdenství, které se děje ve Fatimě

První milosrdenství, které se děje, je nesrovnatelné vylití nebeské milosti, která byla získána vykoupením, jak ukazuje

Panna Maria Fatimská

charisma z Tuy: Nekonečně dobrý Otec posílá a dává světu svého Syna, aby jej zachránil. Syn, když umírá, ho prosí: „Otče, odpusť jim.“ Naléhavá prosba.

Cožpak tomu není tak, jako by se měla spása v Kristu zvěčnit? Takže při každém zjevení Matky církve, Panny Marie – ať je to v kostele (Rue du Bac), nebo v blízkosti kostela, jako v Potmain, Zeitoun (Káhira), nebo že podporuje stavbu kaple (Lurdy, Fatima) – se ukazuje na to místo, na němž se daruje Kristus jako eucharistický pokrm na cestu, a kde jeho kněží udělují svátost smíření. Spása má vždycky přednost. Ve Fatimě rozvíjí Maria celou duchovní strategii, aby hříšníky přesvědčila k návratu k Bohu. To je základ milosrdenství. S „arzenálem“ modlitby, oběti, svátostí jde dokonce tak daleko, že ukazuje horor pekla, aby nekající hříšníky od něho odvrátila. V Mariiných myšlenkách je vždycky přítomná spása a má vždycky přednost. Pojmy „hřích“, „hříšník“, „urážky“, „rouhání se Bohu“, „svatokrádež“ atd. se vyskytují často, a stejně tak je potřeba vykonané zlo usmířit. Jean Daujat to formuluje výstižně: „Milosrdenství je nejobsáhlejší dar, který mohl Bůh dát sám od sebe z lásky. Dar ubožákům, kteří jsou horší než nic. To nijak neprotiřečí spravedlnosti, neboť ta dochází zadostiučnění dokonalým smířením hříčů. Spravedlnost je tedy obsažena v milosrdenství, které spravedlnost daleko přesahuje. Milosrdenství provází veškeré konání Boží v jeho tvorstvu.“⁽¹⁾

Po Ježíši Kristu, Vykupiteli, Smiřiteli a Prostředníku par excellence, nachází milosrdenství ve Fatimě své vyjádření ve vyslání Panny Marie, která je současně Dcerou a Matkou Boha a Svatyní Ducha Svatého.

Ona je poslána lidstvu jako Matka církve, aby pomohla své dceři, která trpí ateistickým pronásledováním, aby ji potěšila, povzbudila a podpořila. Cožpak Ježíš neslibil: „Já jsem s vámi až do konce světa“? Proto není s podivem, že se anděl a Maria

vícekrát na to odvolávali a jako na hoře Kalvárii se spojilo Srdce Ježíšovo a Mariino. K tomu Maria velice doporučuje využití svého církevního a všeobecného mateřství ke zprostředkování milostí, jež nabízí. Růženec, mocné zasvěcení a její prostřednictví. Starost Matky o svoje hřešící a křehké děti se projevuje velmi konkrétně jejími znepokojenými slovy, rysy jejího obličejce, které jsou vážné, ale ne smutné. Hyacinta byla obklopena strachem nad strašnou vizí pekla, kde viděla trápené duše. V La Salettě viděli Mélanie a Maximin plačící Matku, která byla hříšníky jakoby vyhnána z horských výšin... Tak se ukazuje Maria jako Matka milosrdenství. Chrání nás před duchovním zlem. Jako třikrát svatá Matka přichází na pomoc naší morální a fyzické bídě, jako kdysi Ježíš uzdravoval nemocné a potřebné, sytil hladové, podobně jako jeho Otec dával židům na poušti manu a vodu ze skály. V reakci na prosby, které byly Marii přinášeny, je ujišťuje v Cova da Iria: „Budu nemocné uzdravovat...“ Varuje obyvatele země před velkými riziky: „Když se neobrátíte, bude za Pia XI. horší válka, než je ta současná.“ Následuje výhled na srdcervoucí divadlo zničených a vyhnaných národů od čtyřicátých

*Matka Boží a Nejsvětější Trojice
tak, jak se zjevily sestře Lucii
v roce 1929*

let do současnosti...: „Budou hladomory, mučednictví, zničené národy...“ Hyacinta „viděla“ prorockým způsobem zástupy uprchlíků, kteří leželi na tolika cestách, a kolik utrpení zakusili! A všechno toto se splnilo, protože svět nechtěl uposlechnout poselství z Fatimy: Byla strašná světová válka, rozšíření pustošivého marxismu, pronásledování zaměřená proti církvi a papežům, obětovány národy...

Potom, co Maria, ubohá Matka, vyčerpala své milosrdné výzvy, varovala svět do-

konce ještě naposledy znamením severní záře v lednu 1938, která byla viditelná na velké části severní polokoule... Nadarmo. Hluchý svět se ubíral k propasti.

Poslední aspekt, který je důležitý, provází poselství od jednoho konce ke druhému. Závěrem je zjevení z 13. října 1917. Tímto aspektem je ctnost naděje („Můj Bože, věřím, klaním se, doufám... Prosím Tě o prominutí za ty, kteří nedoufají“). Tady se nejedná o podmíněné proroctví jako u varování z 13. července, nýbrž o biblické, nepodmíněné proroctví, které se táhne celým Písmem svatým od knihy Genesis až ke Zjevení svatého Jana: Žena, která zvítězí nad starým hadem a která proto s jistotou slibuje: „Nakonec bude moje Neposkrvněné Srdce triumfovat,“ to znamená, že její milosrdné mateřství přinese vítězství nad zlem.

Na prahu jubilejního roku zjevení chceme důvěřovat v toto věčné milosrdenství. Velké hodiny z Fatimy nejsou ještě zdaleka vyčerpány...

Z Maria heute 1/2017 přeložil -mp-

Poznámky:

⁽¹⁾ J. Daujat: *Doctrine et vie chrétienne*, Téqui, 1979.

Naděje je zdrojem vzájemné útěchy a pokoje - dokončení katecheze Svatého otce Františka ze str. 2

podporu a útěchu. To je to nejdůležitější: Křesťanská naděje se nemůže obejít bez ryzí dobročinné lásky.

Sám Apoštol národů v listě Římanům prohlašuje se srdcem na dlani: „My »silní« - kteří máme víru, naději anebo na nás nedoléhají těžkosti - jsme povinni snášet slabosti těch, kdo »silní« nejsou, a nemít zalíbení v sobě.“ (Řím 15,1) Nést slabosti druhých. Toto svědectví nezůstává uzavřeno uvnitř křesťanské obce a rozeznává se v celé své síle také navenek, v sociální a občanské dimenzi jako výzva, abychom nevytvářeli zdi, nýbrž mosty, neopláceli zlým za zlé, nýbrž přemáhali zlo dobrem, urážku odpuštěním - křesťan nikdy nesmí říci „to mi zaplatíš!“, nikdy, protože to není křesťanské, urážka se přemáhá odpuštěním - životem v pokoji se všemi. Toto je církev! A toto působí křesťanská naděje, když má mocné a zároveň citlivé rysy lásky. Láska je mocná a citlivá. Krásná!

Z toho je zřejmé, že naději si nelze osvojit osamoceně. Nikdo si neosvojí naději osamoceně. To nelze. Naděje ke své výživě *nezbytně potřebuje „tělo“*, jehož různé údy se vzájemně podporují a oživují.

To tedy znamená, že máme-li naději, pak proto, že nás mnozí naši bratři a sestry naučili doufat a uvedli v život naši naději. A mezi ně patří *malíčci, chudí, prostí a marginalizovaní*. Ano, protože ten, kdo se uzavírá do svého blahobytu, nezná naději a doufá pouze ve svůj blahobyt, což není naděje, nýbrž relativní bezpečí. Naději nezná ten, kdo se uzavírá do vlastního uspokojení a kdo se vždycky domnívá, že je v pořádku... Naději mají naopak ti, kdo denně prožívají zkoušku, nejistotu i svá omezení. Tito naši bratři nám dávají to nejkrásnější a nejsilnější svědectví, protože pevně setrvávají v důvěře k Pánu, uvědomují si, že nad smutkem, tísní a nevyhnutelností smrti bude mít poslední slovo

On a bude to slovo milosrdenství, života a pokoje. Kdo má naději, doufá, že jednoho dne uslyší slova: „Pojď ke mně, bratře, pojď ke mně, sestro, na celou věčnost.“

Drazi přátelé, jak jsme řekli, přirozeným příbytkem naděje je solidární „tělo“, v případě křesťanské naděje je tímto tělem *církev*, zatímco živoucím dechem a duší této naděje je *Duch Svatý*. Bez Ducha Svatého neexistuje naděje. Proto nás apoštol Pavel v závěru vybízí, abychom neustále vzývali Ducha Svatého. Není-li snadné věřit, pak je tím méně snadné doufat. Obtížnější je doufat, než věřit; obtížnější. Přebývá-li však Duch Svatý v našich srdcích, dá nám pochopit, že se nemáme obávat, Pán je blízko a stará se o nás. On z našich komunit vytváří ustavičnými Letnicemi živá znamení naděje pro celou lidskou rodinu.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Zákon lásky Ježíšovy

Bůh nám dal svůj zákon lásky. Ale on ho použil také sám na sobě, aby nám ukázal, že je to jediná cesta osvobození každého člověka. Aby byl bez hříchu, bojoval Ježíš s každým pokušením a plnil bez řeči vůli Boží. Ježíš nás učí, jak je možné se osvobodit od sebe, když se člověk zcela vydá Bohu v podřízenosti lásky jeho svatě vůli. „Moje myšlenky nejsou vašimi myšlenkami,“ říká Bůh, a proto překvapily a otráslly jeho činy Židy a Řeky. Židé chtěli vidět znamení Mesiáše, které by triumfovalo nad Římany s jejich vojenskou mocí a silou. Řekové chtěli moudrost, která je schopná vytvořit svět s životním ideálem a morálkou. Kristus je vyvedl z rovnováhy jedny i druhé svou smrtí na kříži. A tento kříž, který zachránil svět, se stal pro řecké myslitele tehdejší doby pošestlostí a pro židovský sanhedrin, zákoníky a farizeje, kteří takového židovského krále odmítali, se stal skandálem.

Mesiáš je ve svém slově života moudrostí Boží a ve svém ukřížování mocí Boží. Ano, Bůh nám chce zjevit, že jeho slovo života je větší než všechna lidská moudrost, protože je výrazem pravé lásky a jenom pravá a čistá láska posvěcuje a zbožšťuje člověka. Kříž vyjadřuje zřeknutí se, absolutní sebezapření, které přichází z odevzdané lásky, která se chce sama umrtvit, aby darovala život. Tak se stává kříž na jedné straně svým učením moudrostí světa v lásce a na druhé straně ve slabosti smrtí mocí zmrtychvstání k věčnému životu skrze spásu světa.

Toto Kristem zaslíbené zmrtychvstání se projevuje v Ježíšově hněvu proti obchodníkům v chrámu, kteří nic neporozuměli z oběti, kterou Pán požaduje od člověka. Židé obětovali totiž svého prvorozeného, jak ho obětovali také Maria a Josef a vykoupili ho obětním darem dvou holubů. Aby se ale koupilo zvíře a přineslo k oběti, muselo se zaplatit chrámovými penězi, proto byli potřební penězoměnci, kteří vyměňovali římské peníze s obrazem císaře za chrámové peníze.

Ježíš byl tímto finančním handlováním dopálen, proto zvolal plný hněvu: „Nedělejte z domu mého Otce tržnici!“ Tu pochopili učedníci, že Ježíš, který mi-

loval dům svého Otce, tedy chrám, zakusil svízel neporozumění od Židů. To, že vyhnal kupce z chrámu, znamená, že chtěl vymést toto ritualizované náboženství, v němž nebylo už žádné upřímnosti srdce, a místo toho chtěl založit nové náboženství: Náboženství víry a lásky,

Když někdo miluje ty nejubožejší, v nichž si Bůh postavil svůj stan, a když jim zasvětil svůj celý život, pak žije už teď v srdci Pána a má už teď na zemi radosti věčné blaženosti...

náboženství úcty k chrámu, který je jako jeho tělo, které bude ukřížováno a smrtí zničeno, ale po třech dnech povstane ve světlo a slávě vítězství nad zlem a smrtí v záři zmrtychvstání.

Židé nepochopili odpovědi Krista, když řekl: „Zničte tento chrám a ve třech dnech ho zase postavím.“ Jenom jeho učedníci, kteří byli hlouběji zasvěceni do tajemství spásy, pochopili po zmrtychvstání Pána význam těchto prorockých slov. Tento svatý hněv Ježíšův v chrámě

Dobry pastyr, kostel ve Vöttingu u Freisingu (Nemecko)

nám připomíná, že hmotný chrám z kamene má pro Krista méně významu než jeho lidské tělo, které přijal tím, že se stal člověkem, a které přítomností svého Božství v člověku posvětil a smrtí a zmrtychvstáním jako Syn Boží zvěčnil.

Přes všechny Kristovy zázraky v Jeruzalémě se mnozí vyhýbali obrácení, zatímco jiní v něho uvěřili. Proč bylo tolik nevíry? Ježíš znal srdce všech. Znal pokrytecké přání farizeů, kteří dělali, jako by se o něho zajímali – ale s postranními úmysly, aby ho uvedli do záhuby. Proto k nim neměl Ježíš důvěru a proto byl vždycky tvrdý v jednání s těmito učiteli Zákona, kteří byli vysušení ve svých srdcích, neschopní milovat tak, jak to chtěl on.

Ježíš nás učil milovat, ale novým pohledem na lásku, pohledem, který proniká srdce člověka a odhaluje mu svoje bohatství v jedinečné schopnosti žít důstojně a umožnit člověku, aby žil jinak. Křesťanský pohled přesahuje pozemské lidi, protože je uvádí do víry, která člověka láskou Kristovou obnovuje. Proto nepochybuje už o díle milosti v člověku a o jeho schopnosti znovu vybudovat život v lesku svatosti. Když někdo žije vůči jiným lidem podle Ježíšova zákona lásky, znamená to, že žije už ve všedním dni království Boží na zemi.

Toto se snažila vysvětlit sestra Charité nevěřícímu, který žil jenom pro sebe a zapomněl na rozměr věčnosti lásky. Jeden poctivý nevěřící potkal jednu sestru Charité, která se velkodušně vzdala dovolených radostí světa, aby se věnovala ubohým a nemocným. Se smíchem řekl: „Moje dobrá sestro, vám by se dařilo dobře, kdyby nebylo jiného světa.“ A toto andělské stvoření se na něho podívalo tváří, ve které se už zračilo nebe, a odpovědělo mu: „Vůbec nechápu, co tím chcete říci, vždyť já už teď zakouším jiný svět na tomto světě.“

Když někdo miluje ty nejubožejší, v nichž si Bůh postavil svůj stan, a když jim zasvětil svůj celý život, pak žije už teď v srdci Pána a má už teď na zemi radosti věčné blaženosti. Preji vám z celého srdce, abyste to objevili už v tomto životě, abyste byli jako tato sestra Charité Božími dětmi, které v nevinné lásce začaly žít své nebe už na zemi. Amen.

Z Maria heute 7-8/2014 přeložil -mp-

Pondělí 27. 2. 2017

6:05 Klapka s... (80. díl): Jaroslavem Kolčavou **7:05** V pohorách po horách (18. díl): Rabštejn - Hrubý Jeseník **7:15** Buon giorno s Františkem **8:20** Mezi pražci (55. díl): Únor 2017 **9:05** Česká věda **9:20** Poselství svatých: Svatý Petr **9:35** Život na zámku Břežany **10:05** Outdoor Films se Stevem Lichtagem (33. díl): S mistrem filmového umění o podmořském filmu **11:40** Sedmihlásky (69. díl): Sadila Anička **11:45** Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (10. díl) **13:00** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2015 (7. díl) **13:55** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **14:20** Nikaragua - Matka všech **14:55** Noční univerzita: P. Jan Linhart - Proč Bůh mlčí? **16:00** V souvislostech (174. díl) **16:20** Putování modrou planetou: Galapágy, peklo nebo ráj? **17:15** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **17:35** Legenda jménem vesmír: DCŽM Vesmír **17:45** Terra Santa news: 22. 2. 2017 **18:10** Víra do kapsy [P] **18:25** Sedmihlásky (69. díl): Sadila Anička **18:30** Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce **18:40** Mwebare kwija - Klinika v buši **19:00** Vatican magazine (898. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:35** Vezmi a čti: Únor 2017 **20:00** Dům ze skla? (13. díl): doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D. [L] **21:05** Řím, hlavní město víry (4. díl): Katolická reforma - Plačící Panna Maria a Solidární Itálie **21:30** ARTBITR - Kulturní magazín (33. díl): S profesorem Ludvíkem Armbrusterem **21:45** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Pojďte, vraťme se k Hospodinu **22:45** Vatican magazine (898. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:15** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **23:30** Noemova pošta: Únor 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 28. 2. 2017

6:05 Felix Mendelssohn-Bartholdy: Oratorium Op. 70, Eliáš **8:05** Pod lampou **10:10** Vatican magazine (898. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:40** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Pojďte, vraťme se k Hospodinu **11:40** Sedmihlásky (69. díl): Sadila Anička **11:45** Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum: Záznam homílie P. Krzysztofa Szewczyka [P] **12:15** Outdoor Films s Františkem Machem (57. díl): Deník z cest do jiného světa **13:50** Ars Vaticana (10. díl) **14:00** Credo: korouhev Karla Rechlika **14:25** Noemova pošta: Únor **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Velehradská zastavení: Díl 1. - Unionistické kongresy **16:45** Skryté poklady: Roman **17:20** BET LEICHEM - vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik - tvůrce Špidlíkova sarkofágu **17:35** V souvislostech (174. díl) **18:00** Cirkus Noeland (4. díl): Roberto, Kekulín a Bambulínova návštěva **18:30** Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání **18:40** Sedmihlásky (69. díl): Sadila Anička **18:45** Animované biblické příběhy: Ježíš, Syn Boží **19:20** Poselství svatých: Svatý Petr **19:30** Zpravodajské Noeviny (843. díl): 28. 2. 2017 [P] **20:00** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi [P] **21:00** Řeckokatolický magazín (98. díl) [P] **21:15** Víra do kapsy **21:35** Zpravodajské Noeviny (843. díl): 28. 2. 2017 **22:00** Post Scriptum: Záznam homílie P. Krzysztofa Szewczyka **22:10** Po volání: S vincentíny v Bratislavě **23:15** Terra Santa news: 22. 2. 2017 **23:35** Vezmi a čti: Únor 2017 **23:50** V pohorách po horách (18. díl): Rabštejn - Hrubý Jeseník **0:05** U VÁS aneb Festivalové kukátko (11. díl): Terchová 2016 **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 1. 3. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (843. díl): 28. 2. 2017 **6:25** Má vlast: Přerov **7:50** Vatican magazine (898. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:25** Noční univerzita: P. Jan Linhart - Proč Bůh mlčí? **9:25** Ars Vaticana (10. díl) **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:55** Zambijský Bambo **11:20** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **11:40** Sedmihlásky (69. díl): Sadila Anička **11:45** Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Řím, hlavní město víry (4. díl): Katolická reforma - Plačící Panna Maria a Solidární Itálie **12:30** Vyvolení: hudebně taneční představení **14:05** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánkem: Gravitace,

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně **6.00 - 1.00 hod.**
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

1. díl **14:45** ARTBITR - Kulturní magazín (33. díl): S profesorem Ludvíkem Armbrusterem **15:00** Poselství svatých: Svatý Petr **15:10** Evropští katolíci v utajení - Kosovo **15:40** Víra do kapsy **16:00** Zpravodajské Noeviny (843. díl): 28. 2. 2017 **16:30** Mše svatá Popeleční středy: Vatikán [L] **18:20** Never more **18:30** Můj Bůh a Walter: Člověk **18:45** Celostátní předhlídka zájmové umělecké činnosti studentů církevních škol Odry 2016 **19:15** Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vítr [L] **19:20** Sedmihlásky (69. díl): Sadila Anička **19:30** Terra Santa news: 1. 3. 2017 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LEICHEM - vnitřní domov (46. díl): Jaromír Kubů [P] **21:20** Noční univerzita: Jeff Scaldwell - Poznávejme Hospodina... **22:20** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **22:45** Generální audience Svatého otce [P] **23:20** Kdo chce kam ... **23:50** Večer chval (58. díl): Adonai **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 2. 3. 2017

6:05 Klapka s... (81. díl): Janem Křivým **7:10** Život na zámku Břežany **7:35** Bulharsko - Život ve skrytosti **8:25** Putování modrou planetou: Galapágy, peklo nebo ráj? **9:20** BET LEICHEM - vnitřní domov (46. díl): Jaromír Kubů **9:35** Terra Santa news: 1. 3. 2017 **10:00** Noemova pošta: Únor **11:35** Velehradská zastavení: Díl 1. - Unionistické kongresy **11:45** Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vítr **11:50** Sedmihlásky (69. díl): Sadila Anička **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Felix Mendelssohn-Bartholdy: Oratorium Op. 70, Eliáš **14:15** Generální audience Svatého otce **14:50** Jeruzalém **15:00** Historie sklářství v Karlovině **15:20** Řeckokatolický magazín (98. díl) **15:35** Zpravodajské Noeviny (843. díl): 28. 2. 2017 **16:00** Outdoor Films s Františkem Machem (57. díl): Deník z cest do jiného světa **17:35** Ars Vaticana (11. díl) **17:45** Velehradská zastavení: Díl 2. - Cyrilmetodějská tradice v Olomouci **18:00** Animované biblické příběhy: Ježíš, Syn Boží **18:30** Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti **18:40** Sedmihlásky (69. díl): Sadila Anička **18:50** V pohorách po horách (18. díl): Rabštejn - Hrubý Jeseník **19:00** Večeře u Slovaka [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (844. díl): 2. 3. 2017 [P] **20:00** Jak potkávat svět (48. díl): S Ladkou Košíkovou [L] **21:25** Putování po evropských kláštřích: Notker Wolf, generální představený benediktinů **20:00** Pod lampou [P] **0:05** Vatican magazine (898. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:35** Můj Bůh a Walter: Člověk **0:50** Zpravodajské Noeviny (844. díl): 2. 3. 2017 **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 3. 3. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (844. díl): 2. 3. 2017 **6:25** Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **7:35** Kurzy Alfa **7:50** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **8:15** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **8:40** Noční univerzita: Jeff Scaldwell - Poznávejme Hospodina... **9:40** Víra do kapsy **10:00** ARTBITR - Kulturní magazín (33. díl): S profesorem Ludvíkem Armbrusterem **10:10** Řím, hlavní město víry (4. díl): Katolická reforma - Plačící Panna Maria a Solidární Itálie **10:35** Dům ze skla? (13. díl): doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D. **11:40** Sedmihlásky (69. díl): Sadila Anička **11:45** Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (11. díl) **13:00** BET LEICHEM - vnitřní domov (46. díl): Jaromír Kubů **13:20** Putování modrou planetou: Galapágy, peklo nebo ráj? **14:15** Příběh o Žofii **15:00** Cesta kříže: křížová cesta v hudbě a obrazech **16:00** Rangers na Mohelnickém do-

stavníku 2015 (7. díl) **16:50** V pohorách po horách (18. díl): Rabštejn - Hrubý Jeseník **17:00** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **18:00** Zpravodajské Noeviny (844. díl): 2. 3. 2017 **18:25** Sedmihlásky (69. díl): Sadila Anička **18:30** Maminčiny pohádky (18. díl): Skřítek Domácníček [P] **18:45** Můj Bůh a Walter: Člověk **19:00** Putování po evropských kláštřích: Notker Wolf, generální představený benediktinů **19:30** Setkání Salesiánů spolupracovníků na Svatém Kopečku 2016 **19:40** Velehradská zastavení: Díl 2. - Cyrilmetodějská tradice v Olomouci **20:00** Kulatý stůl: Maximální křesťanství. Životní příběh Adolfa Kajpra, Antonína Mandla a Josefa Zvěřiny. [L] **21:40** Vezmi a čti: Únor 2017 **22:00** Večeře u Slovaka **22:25** Cvrlikání (46. díl): Václav Fajfr & Acustrio **23:35** Outdoor Films s Františkem Machem (57. díl): Deník z cest do jiného světa **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 4. 3. 2017

6:05 Velehradská zastavení: Díl 2. - Cyrilmetodějská tradice v Olomouci **6:15** Bol som mimo: Od teraz po tvojom - Denis Blaho **7:20** Bosna - Srdce pro bezmocné **7:45** Zpravodajské Noeviny (844. díl): 2. 3. 2017 **8:10** Poselství svatých: Svatý Petr **8:25** Sedmihlásky (69. díl): Sadila Anička **8:30** Cirkus Noeland (4. díl): Roberto, Kekulín a Bambulínova návštěva **9:00** Animované biblické příběhy: Ježíš, Syn Boží **9:35** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **9:55** Můj Bůh a Walter: Člověk **10:10** Víra do kapsy **10:30** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **11:25** Vatican magazine (898. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:15** Post Scriptum [P] **12:25** Pod lampou **14:30** Jak potkávat svět (48. díl): S Ladkou Košíkovou **15:55** Velehradská zastavení: Díl 1. - Unionistické kongresy **16:05** Dům ze skla? (13. díl): doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D. **17:10** Večeře u Slovaka **17:35** Terra Santa news: 1. 3. 2017 **18:00** Příběhy odvahy a víry: Petr Čadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **18:30** Maminčiny pohádky (18. díl): Skřítek Domácníček **18:40** Sedmihlásky (69. díl): Sadila Anička **18:45** Rozhovor s Mons. Dariem Viganò **19:15** Maribor - Kostel světla **19:30** V souvislostech (175. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánkem: Gravitace, 2. díl [P] **20:45** V pohorách po horách (19. díl): Křak - Lučanská Malá Fatra **21:00** Mezi pražci (56. díl): Březen 2017 [P] **21:50** Pole milosrdenství **22:50** Noční univerzita: P. Jan Linhart - Proč Bůh mlčí? **23:50** Řeckokatolický magazín (98. díl) **0:10** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2015 (7. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 5. 3. 2017

6:05 Evangelium **6:15** Život na zámku Břežany **6:40** Ars Vaticana (11. díl) **6:50** Řeckokatolický magazín (98. díl) **7:10** Jak potkávat svět (48. díl): S Ladkou Košíkovou **8:30** Česká věda **8:45** Velehradská zastavení: Díl 1. - Unionistické kongresy **8:55** Putování modrou planetou: Galapágy, peklo nebo ráj? **9:50** Večeře u Slovaka **10:20** Evangelium **10:30** Mše svatá sv. Jana Boska z kostela v Havířově-Šumbarku [L] **11:45** ARTBITR - Kulturní magazín (33. díl): S profesorem Ludvíkem Armbrusterem **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (175. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news [P] **13:25** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánkem: Gravitace, 2. díl **14:10** Hudební okénko (1. díl) **14:40** Velké ticho v Poličanech **15:00** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **16:00** Noční univerzita: Jeff Scaldwell - Poznávejme Hospodina... **16:55** Mezi pražci (56. díl): Březen 2017 **17:40** Můj Bůh a Walter: Člověk **17:55** Sedmihlásky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:00** Cirkus Noeland (5. díl): Roberto, Kekulín a plamének **18:30** Animované biblické příběhy: Chléb z nebe **19:00** BET LEICHEM - vnitřní domov (46. díl): Jaromír Kubů **19:20** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **19:30** Pastýř na člunu **20:00** Koncert Českého filharmonického sboru Brno z Besedního domu v Brně **21:30** V souvislostech (175. díl) **21:50** Ars Vaticana (11. díl) **22:05** Dům ze skla? (13. díl): doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D. **23:10** Never more **23:20** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:40** Umění sklářských mistrů **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Poselství Královny míru svěřené Mirjaně

„Drahé děti! Vy, kteří se snažíte obětovat každý den svého života mému Synu; vy, kteří se pokoušíte žít s Ním; vy, kteří se modlíte a obětujete – vy jste naděje v tomto nepokojném světě. Vy jste paprsky svatosti mého Syna – živé evangelium, a jste moji milí apoštolové lásky. Můj Syn je s vámi. On je s těmi, kteří na Něho myslí, kteří se modlí. Ale také On trpělivě čeká ty, kteří Ho neznají. Proto vy, apoštolové mé lásky, srdcem se modlete a skutky ukazujte lásku mého Syna. To je pro vás jediná naděje a to je i jediná cesta k věčnému životu. Já jako Matka, já jsem s vámi. Vaše modlitby adresované mně jsou pro mne nejkrásnějšími růžemi lásky. Nemohu nebýt tam, kde cítím vůni růží. Děkuji vám.“

Mežugorje 2. února 2017

Programové tipy TV LUX od 27. 2. 2017 do 5. 3. 2017 viac informácií na www.tvlux.sk

Pondelok 27. 2. o 18:35 hod.:

Animované biblické príbehy (Ježišove zázraky)

Ježišove zázraky sú plné lásky, nehy a súcitu ku každému človeku. Uzdravenie chorého, vzkriesenie mŕtveho, vyhánanie démonov a utíšenie búrky na mori pomáhajú budovať vieru v Ježiša. Tým, ktorí veria, je všetko možné, odkazuje Ježiš.

Utorok 28. 2. o 17:30 hod.: Doma je doma (SAFi 2017 Moja mama – finále)

Ktorá mama nakoniec zvíťazí v štvrtom ročníku súťaže amatérskych filmárov SAFi 2017 – naživo v relácii Doma je doma s Palim Dankom a finálovými tvorcami.

Streda 1. 3. o 16:30 hod.:

Popolcová streda

Priamy prenos svätej omše z Vatikánu.

Štvrtok 2. 3. o 17:05 hod.: Kulmenie

(autor: Mons. Jozef Hal'ko, téma: Ježiš Nazaretský)

Za jedno z najdokonalejších filmových spracovaní Evanjelii je pokladaný film Ježiš Nazaretský od režiséra Franca Zefirelliho. Čo sa ukrýva za úspechom tohto filmu a ako vznikol?

Piatok 3. 3. o 17:40 hod.:

Pokiaľ dýcham, dúfam (dokument)

Dokument predstavuje osud kňaza Ernesta Macáka SDB, väzneného a vyšetrovaného vo vykonštruovaných procesoch komunistického režimu.

Sobota 25. 2. o 20:30 hod.: Dávid (2/2)

Pokračovanie životného príbehu izraelského kráľa Dávida.

Nedeľa 5. 3. o 10:00 hod.: Svätá omša (priamy prenos)

Priamy prenos z Rožňavy, celebruje Mons. Stanislav Stolárik.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

25. ÚNORA – 4. BŘEZNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 2.		PO 27. 2.		ÚT 28. 2.		ST 1. 3.		ČT 2. 3.		PÁ 3. 3.		SO 4. 3.	
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1107	1232	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1108	1232	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	274	304	277	308	281	311	284	315
Antifona k Zach. kantiku	696	785	1155	1284	1170	1300	274	304	278	308	281	312	284	316
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	274	304	278	308	281	312	284	316
Závěrečná modlitba	696	786	1156	1284	1171	1301	275	305	278	309	282	312	285	316
Modlitba během dne:														
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	275	305	279	309	282	313	285	316
Závěrečná modlitba	696	786	1159	1288	1175	1305	275	305	278	309	282	312	285	316
Nešpory:														
	SO 25. 2.													
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1176	1307	268	298	269	299	268	298
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1180	1310	276	306	280	310	283	314
Ant. ke kant. P. M.	695	785	696	786	1164	1294	1180	1310	276	307	280	310	283	314
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1180	1310	277	307	280	310	283	314
Záv. modlitba	696	786	696	786	1165	1295	1181	1311	275	305	278	309	282	312
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 26. 2. – 8. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 49,14–15

Ž 62(61),2–3.6–7.8–9ab

Odp.: 6a (*Jen v Bohu odpočívej, má duše.*)

2. čt.: 1 Kor 4,1–5

Ev.: Mt 6,24–34

Pondělí 27. 2. – ferie

1. čt.: Sir 17,20–28 (řec. 24–29)

Ž 32(31),1–2.5.6.7

Odp.: 11a (*Radujte se z Hospodina a těšte se, spravedliví.*)

Ev.: Mk 10,17–27

Úterý 28. 2. – ferie

1. čt.: Sir 35,1–15 (řec. 1–12)

Ž 50(49),5–6.7–8.14+23

Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukázu Boží spásu.*)

Ev.: Mk 10,28–31

Středa 1. 3. – Popeleční středa

1. čt.: Jl 2,12–18

Ž 51(50),3–4.5–6a.12–13.14+17

Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)

2. čt.: 2 Kor 5,20–6,2

Ev.: Mt 6,1–6.16–18

Čtvrtek 2. 3. – ferie

1. čt.: Dt 30,15–20

Ž 1,1–2.3.4+6

Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 9,22–25

Pátek 3. 3. – ferie

1. čt.: Iz 58,1–9a

Ž 51(50),3–4.5–6a.18–19

Odp.: 19b (*Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.*)

Ev.: Mt 9,14–15

Sobota 4. 3. – připomínka sv. Kazimíra

1. čt.: Iz 58,9b–14

Ž 86(85),1–2.3–4.5–6

Odp.: 11a (*Pouč mě o své cestě, Hospodine, abych krácel v tvé pravdě.*)

Ev.: Lk 5,27–32

LITURGIE

SPOLEČNÉ PROSBY VĚŘÍCÍCH • DOBA POSTNÍ - SVATÝ TÝDEN - DOBA VELIKONOČNÍ

Vytvořil a z různých pramenů zpracoval P. Mgr. Vladimír Mrázek, ferie za spolupráce s P. Mgr. Jiřím Kupkou

Přímluvy ke mši svaté na neděle a všední dny uvedených období církevního roku. Vyšlo s církevním schválením.

*Malice cyrilometodějská s. r. o.
Druhé vydání • Váz., A5, 168 stran, 139 Kč*

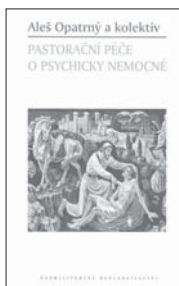
PÉČE O NEMOCNÉ

PASTORAČNÍ PÉČE O PSYCHICKY NEMOCNÉ

Aleš Opatrný, Ludmila Bartůšková, Ludvík Dřimal • Odpovědná redaktorka Ludmila Martínková • Lektorovali PhDr. Petr Goldmann a Mgr. Magdaléna Solárová, Ph.D.

Kniha obsahuje následující studie odborníků z Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy: *Co soudí církev o člověku? Pokus o shrnutí základních prvků nauky církve o člověku* (L. Dřimal); *Psychické problémy a psychická nemoc v pastorační praxi* (L. Bartůšková); *Pastorace věřících křesťanů s psychickými potížemi* (A. Opatrný). Publikace je doplněna několika krátkými exkursy doc. Opatrného a výsledky ankety na dané téma, jež byla uskutečněna mezi kněžími.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115x179 mm, 160 stran, 149 Kč*

KAŽDODENNÍ ŽIVOT

JAK SI ZPACKAT ŽIVOT SNADNO A RYCHLE

Isabelle Prêtre • Z francouzštiny přeložil Štěpán Smolen • Odborná konzultace Milada Fuzier a Daniel Blažke

Chytré „zrcadlo ke zpytování svědomí“, které nás může vyvést z toho, že se zaměřujeme jen na své jednotlivé chyby a přehlízíme, že problém je v základním nasměrování (ať už jde například o pyšnou soběstačnost, nebo naopak o nedospělou závislost na druhých, přehnaný perfekcionismus, bezbřehý idealismus a podobně). Nejde přitom o nějaké naivní řeči. Autorka má stále před očima člověka svobodného v Kristu, milujícího Boha a bližního. Právě s takovým ideálem poměřuje různé defekty maskované tu za rozumnost, tu za pořádnost, za nadšení nebo za pravdivost.

*Paulínky • Brož., 124x200 mm,
120 stran, 149 Kč*

DENÍK ANDEĽA STRÁŽNÉHO

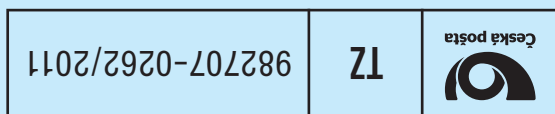
Eduard Martin • Redakce Richard Straberger • Odpovědná redaktorka Ivana Trefná

Příběhy, které autor shromáždil do této knížky, spojuje téma anděla strážného. Nečekejme však vyprávění plně nebeských postav, ale spíše příběhy lidí, v jejichž životě zapůsobilo „andělské“ slovo nebo skutek. Čtenář v nich najde povzbuzení i pobavení, a navíc možná inspiraci, jak se stát „andělem“ pro druhé.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 120x162 mm, 168 stran, 189 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spol. Vydává Malice cyrilometodějská, spol. Dohlední nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějské s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.